

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«Διερεύνηση των σχέσεων μεταξύ, διακοπών, τουρισμού και σεξ »

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ : ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΠΑΤΡΑ, ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ

2013

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Εισαγωγή	3-6
1.2 Σκοπός και στόχοι της εργασίας	6
1.3 Γιατί είναι σημαντικό θέμα	7-9
1.4 Η δομή της εργασίας	9

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

2.1 Εισαγωγή	10
2.2 Το είδος της έρευνας	11-12
2.3 Δευτερογενείς πηγές έρευνας	
2.4 Προσεγγίσεις εξέτασης της βιβλιογραφίας	16-18
2.5 Συμπεράσματα κεφαλαίου	18-19

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ – ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

3.1 Εισαγωγή	20
3.2 Σύντομη ιστορική αναδρομή	21-22
3.3 Τι είναι σεξουαλικός τουρισμός	23-24
3.4 Εναλλακτικές προσεγγίσεις	24-26
3.4.1 Σκοπός του ταξιδιού και δραστηριότητες	26-28
3.4.2 Ποιοι είναι αυτοί που ταξιδεύουν	28-30
3.4.3 Χρηματική συναλλαγή	30-31
3.4.4 Η σεξουαλική συνεύρεση	31-33
3.5 Περιπτώσεις μελέτης	33
3.5.1 Ο ομοφυλοφιλικός τουρισμός	33-36
3.5.2 Τουρισμός και παιδοφιλία	36-42
3.5.3 Διεθνής τουρισμός κ' σεξουαλικός τουρισμός στην Κένυα	42-62
3.5.4 Η σεξουαλική συμπεριφορά των νέων στο Ηνωμένο Βασίλειο	62-66
3.5.5 Θηλυκός σεξουαλικός τουρισμός	66-69

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

70

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

71

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Εισαγωγή κεφαλαίου

Ο όρος «σεξουαλικός τουρισμός» συνήθως χρησιμοποιείται προκειμένου να αναφερθεί σε ταξίδια με κίνητρο τη σεξουαλική δραστηριότητα με ιερόδουλες. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Τουρισμού, για παράδειγμα, ορίζει τον σεξουαλικό τουρισμό ως «ταξίδια που διοργανώνονται μέσα από τον τουριστικό κλάδο ή έξω από αυτόν, αλλά χρησιμοποιώντας τις δομές και τα δίκτυα του, με πρωταρχικό σκοπό τη πραγματοποίηση εμπορικής σεξουαλικής σχέσης από τον τουρίστα με κατοίκους στον προορισμό (WTO, 1995). Σύμφωνα με μια άλλη πηγή, με τον όρο σεξουαλικό τουρισμό εννοείται το ταξίδι που προγραμματίζεται με σκοπό τη σεξουαλική συνεύρεση σε μια ξένη χώρα, με το σεξ να αποτελεί ουσιώδες συστατικό ή και αυτοσκοπό. Η σχέση μπορεί να είναι απλά μιας βραδιάς, αλλά συχνά, το ταίρι «νοικιάζεται» για όλο το διάστημα παραμονής του σεξουαλικού τουρίστα ή σεξοτουρίστα στον προορισμό, ακόμη και ολόκληρη εβδομάδα (www.travelpassion.gr)

Από τα παραπάνω φαίνεται ότι, στη νόμιμη μορφή του, ο σεξουαλικός τουρισμός αφορά όλους αυτούς που ταξιδεύουν με σκοπό να γνωρίσουν

αλλοδαπές γυναίκες (ιερόδουλες ή μη) και να τις έχουν σαν συνοδούς για το υπόλοιπο του ταξιδιού τους. Ασφαλώς υπάρχει και η παράνομη διάσταση του φαινομένου που αφορά την εκμετάλλευση και την εμπορεία γυναικών και ανηλίκων. Ως αποτέλεσμα η εικόνα του σεξοτουρίστα δεν μπορεί να προσδιοριστεί εύκολα και οι ερμηνείες διαφέρουν.

Διάφορες μελέτες μας δείχνουν ότι τα τελευταία χρόνια ο αριθμός των αντρών (αλλά και των γυναικών) που ταξιδεύουν σε προορισμούς του εξωτερικού, συνήθως στον Τρίτο Κόσμο, αναζητώντας σεξουαλικό τουρισμό έχει αυξηθεί κατακόρυφα (Ryan and Hall, 2001). Κατά το παρελθόν τους σημαντικότερους προορισμούς για σεξουαλικό τουρισμό αποτελούσαν χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας, όπως η Μπανγκόγκ, η Ταϊλάνδη, οι Φιλιππίνες, η Ινδονησία, η Νότια Κορέα και η Σρι Λάνκα (Enloe, 2002).

Σήμερα ο σεξουαλικός τουρισμός έχει εξαπλωθεί και σε άλλες περιοχές του κόσμου που περιλαμβάνουν τη Γκόα (παραθαλάσσια πολιτεία της Ινδίας), την Κούβα, τη Δομινικανή Δημοκρατία, τη Βραζιλία, τη Κόστα Ρίκα, την Ανατολική Ευρώπη και έναν αριθμό Αφρικανικών χωρών, όπως η Κένυα, η Τυνησία, η Νότια Αφρική και η Γκάμπια. Η εξάπλωση

του φαινομένου έχει γίνει αισθητή ακόμα και σε ανεπτυγμένες χώρες με μπαρ, στέκια, κέντρα διασκέδασης και οίκους ανοχής, από το πασίγνωστο De Wallen στο Άμστερνταμ μέχρι το Eros Center στην Φρανκφούρτη, να αποτελούν συνηθισμένα «στέκια» για ευρωπαίους και μη σεξοτουρίστες.

Η εξάπλωση αυτή του σεξουαλικού τουρισμού δεν ήταν δυνατό να αφήσει αδιάφορους τους ερευνητές και μελετητές του τουριστικού κλάδου. Έτσι τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια αύξηση των μελετών που αφορούν τον σεξουαλικό τουρισμό, ωστόσο παραμένει γεγονός ότι η σχετική βιβλιογραφία είναι περιορισμένη. Από την υπάρχουσα βιβλιογραφία πάντως προκύπτει ένα σημαντικό ζήτημα. Αν και οι περισσότερες μελέτες φαίνονται να συμφωνούν στον ορισμό του σεξουαλικού τουρισμού ως ταξίδια με κίνητρο τη σεξουαλική δραστηριότητα με ιερόδουλες, υπάρχουν μελέτες που αφορούν και άλλες διαστάσεις που συνδέουν το σεξουαλικό στοιχείο με τον τουρισμό (π.χ. τουρισμός ομοφυλόφιλων, σεξ κατά τη διάρκεια των διακοπών χωρίς χρηματική συναλλαγή, ηδονοβλεψία χωρίς τη σεξουαλική συνεύρεση, κ.α.). Όλες αυτές οι διαστάσεις μας κάνουν να κατανοήσουμε ότι ο σεξουαλικός τουρισμός είναι ένα πολυσύνθετο φαινόμενο που δεν μπορεί να εξεταστεί απλά μέσα από το πρίσμα της πορνείας. Σε σχέση με αυτόν

τον προβληματισμό, η επόμενη ενότητα καθορίζει τον σκοπό και τους ερευνητικούς στόχους αυτής της πτυχιακής εργασίας.

1.2 Σκοπός και στόχοι της εργασίας

Ο σαφής προσδιορισμός του στόχου που πρόκειται να ερευνηθεί αποτελεί έναν από τους βασικότερους παράγοντες επιτυχίας της όλης ερευνητικής διαδικασίας (Χρήστου, 1999). Αυτή η πτυχιακή εργασία έχει ως βασικό στόχο **να εξετάσει την έννοια του σεξουαλικού τουρισμού προκειμένου να αποσαφηνίσει εννοιολογικά τον όρο**. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, οι ερευνητικοί σκοποί της εργασίας είναι οι ακόλουθοι:

1. Να εξετάσει τη βιβλιογραφία που σχετίζεται με τον σεξουαλικό τουρισμό και να καθορίσει τις διαφορετικές διαστάσεις που εμπεριέχονται σε αυτόν.
2. Να καταδείξει τις διαστάσεις αυτές μέσα από την παρουσίαση στοιχείων και αποτελεσμάτων ήδη δημοσιευμένων περιπτώσεων μελέτης.
3. Να διατυπώσει συμπεράσματα και να προσφέρει προτάσεις για μελλοντική έρευνα πάνω στο θέμα του σεξουαλικού τουρισμού.

1.3 Γιατί είναι σημαντικό το θέμα;

Με λίγες χαρακτηριστικές εξαιρέσεις, το θέμα του σεξουαλικού τουρισμού δεν έχει λάβει αρκετή προσοχή από την τουριστική βιβλιογραφία. Αυτό είναι ένα συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει κανείς εύκολα ακόμα μετά και από μια σύντομη προσπάθεια ανεύρεσης πηγών που αφορούν το συγκεκριμένο ζήτημα. Αν και είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια έχει σημειωθεί μια πρόοδος στον αριθμό των σχετικών ερευνών/μελετών είναι επίσης αλήθεια ότι οι περισσότεροι μελετητές προσεγγίζουν το θέμα σχετικά μονοδιάστατα. Όπως αναφέρουν οι Ryan και Kinder (1996), οι περισσότερες μελέτες αφορούν τα ταξίδια αντρών σεξουαλικών τουριστών από ανεπτυγμένες προς αναπτυσσόμενες χώρες. Συνήθως αυτές οι μελέτες επικεντρώνονται σε ζητήματα που σχετίζονται με την εκμετάλλευση παιδιών και γυναικών μέσω της πορνείας.

Ωστόσο, όπως αναφέρει ο Shared Hope International (2006) (πρόκειται για μη-κερδοσκοπικό οργανισμό που εργάζεται για την υποστήριξη και διάσωση παιδιών και γυναικών σε κρίση), πολύ λίγα είναι γνωστά για τις εκδιδόμενες γυναίκες που ταξιδεύουν στον τόπο εργασίας τους. Είναι γεγονός ότι ένας μεγάλος αριθμός γυναικών εργάζονται σε strip club, οίκους ανοχής ή εκδίδονται στο δρόμο. Η έμφαση της σημερινής βιβλιογραφίας στην εκμετάλλευση των γυναικών σε μη-ανεπτυγμένες χώρες παραβλέπει το γεγονός ότι υπάρχει μια διεθνής αγορά

εκδιδόμενων γυναικών που συχνά «ακολουθούν» την ίδια πορεία με τα δρομολόγια των σεξουαλικών τουριστών. Σε σχέση πάντως με την εκμετάλλευση των γυναικών, ο Oppermann (1998) αναφέρει ότι η πορνεία αποτελεί μια στρατηγική επιβίωσης για πολλές γυναίκες στον Τρίτο Κόσμο που δεν έχουν άλλη δίοδο για την απόκτηση εισοδήματος.

Η βιβλιογραφία για τον σεξουαλικό τουρισμό φαίνεται επίσης να δίνει μεγαλύτερη σημασία σε ετερόφυλες σεξουαλικές επαφές, αγνοώντας τον ομοφυλοφιλικό σεξουαλικό τουρισμό. Αυτή είναι σίγουρα μια σημαντική παράλειψη αν αναλογιστεί κανείς ότι σύμφωνα με στοιχεία για το 2006, ο τζίρος του ομοφυλοφιλικού τουρισμού ανήλθε σε περισσότερα από 70 δισεκατομμύρια ευρώ, επί συνόλου 650 δισεκατομμυρίων που ήταν ο συνολικός τουριστικός τζίρος παγκοσμίως (www.witeckcombs.com). Πρόκειται δηλαδή για μια ισχυρή τουριστική αγορά.

Επιπλέον δεν πρέπει να παραβλέπει κανείς το γεγονός ότι η σεξουαλική συνεύρεση μπορεί να αποτελεί κίνητρο για την πραγματοποίηση ενός ταξιδιού, δεν είναι ωστόσο απαραίτητο η πραγματοποίησή της να βασίζεται σε χρηματική συναλλαγή. Αυτό σημαίνει ότι ο όρος σεξουαλικός τουρισμός μπορεί να αναφέρεται σε ταξίδι που προγραμματίζεται με σκοπό τη σεξουαλική συνεύρεση, ωστόσο το σεξ

μπορεί να μην αποτελεί αυτοσκοπό αλλά προσδοκία του ταξιδιού και να μην πραγματοποιείται στα πλαίσια της πορνείας (Bellis et al., 2004).

Από τα παραπάνω προκύπτει λοιπόν ότι ο σεξουαλικός τουρισμός είναι πιο σύνθετο φαινόμενο από την απλή στερεοτυπική άποψη που επικρατεί για αυτόν. Από την εξέταση της βιβλιογραφίας προκύπτουν και άλλα ζητήματα και διαστάσεις που δείχνουν ότι η έννοια του σεξουαλικού τουρισμού δεν μπορεί να περιορίζεται απλά στην αναζήτηση ερωτικού συντρόφου μέσω πληρωμής. Είναι ακριβώς αυτή η πολυπλοκότητα της έννοιας και οι διαφορετικές της διαστάσεις που συνεπάγονται ότι το θέμα του σεξουαλικού τουρισμού αποτελεί ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον ζήτημα προς μελέτη.

1.4 Η δομή της εργασίας

Στο πρώτο κεφάλαιο παρουσιάζονται οι στόχοι και ο σκοπός της εργασίας καθώς επίσης εξηγείται γιατί είναι τόσο σημαντικό θέμα. Στο δεύτερο κεφάλαιο γίνεται ανάλυση της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε προκειμένου να ολοκληρωθεί η έρευνα. Παρουσιάζονται οι πηγές της έρευνας και γίνεται ανάλυση του είδους της έρευνας. Στο τρίτο και μεγαλύτερο κεφάλαιο βλέπουμε την εννοιολογική προσέγγιση του σεξουαλικού τουρισμού, παρουσίαση της ιστορικής αναδρομής, τους σκοπούς – τις δραστηριότητες- τους τουρίστες και τους λοιπούς παράγοντες οι οποίοι σχετίζονται με τον σεξουαλικό τουρισμό και τέλος αναλύονται οι περιπτώσεις μελέτης οι οποίες είναι : ο ομοφυλοφιλικός τουρισμός, τουρισμός και παιδοφιλία (περίπτωση Φιλιππίνων) , ο διεθνής τουρισμός και σεξουαλικός τουρισμός στην Κένυα, η σεξουαλική συμπεριφορά των νέων του Ηνωμένου Βασιλείου και τέλος ο θηλυκός σεξουαλικός τουρισμός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

2.1 Εισαγωγή

Η διαδικασία λήψης των κατάλληλων αποφάσεων για τη μεθοδολογία μιας πτυχιακής εργασίας δεν είναι κάτι εύκολο. Στην πράξη ο ερευνητής έρχεται αντιμέτωπος με μία σειρά από εναλλακτικές λύσεις και πρέπει να πάρει αποφάσεις για το ποια να επιλέξει (Denscombe, 2003). Κάθε επιλογή φέρνει μαζί της μια σειρά από πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Δεν υπάρχει δηλαδή απαραίτητα μια σωστή απόφαση αλλά ο ερευνητής πρέπει να γνωρίζει ότι ανάλογα με τις αποφάσεις του κάτι θα κερδίσει και κάτι θα χάσει.

Υπάρχουν όμως, μερικές προσεγγίσεις οι οποίες ταιριάζουν καλύτερα από κάποιες άλλες στην αντιμετώπιση συγκεκριμένων ζητημάτων. Έτσι η καλή έρευνα είναι αυτή όπου επιλέγονται προσεγγίσεις γιατί είναι κατάλληλες για συγκεκριμένα προβλήματα. Σε αυτά τα πλαίσια το συγκεκριμένο κεφάλαιο παρουσιάζει τα ζητήματα που εξετάστηκαν αλλά και τις αποφάσεις που λήφθηκαν σε σχέση με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την εξέταση του θέματος αυτής της εργασίας.

2.2 Το είδος της έρευνας

Όπως αναφέρει ο Χρήστου (1999), η δευτερογενής και η πρωτογενής έρευνα αποτελούν τα δύο βασικά είδη έρευνας ανάλογα με τον τρόπο συλλογής στοιχείων. Η δευτερογενής έρευνα βασίζεται σε στοιχεία και πληροφορίες που ήδη υπάρχουν σε διάφορες πηγές (όπως επιστημονικές μελέτες, δημοσιεύματα, στατιστικές μελέτες, κλπ.). πρόκειται δηλαδή για ήδη δημοσιευμένα στοιχεία. Αντίθετα, η πρωτογενής έρευνα βασίζεται στην συλλογή πληροφοριών απευθείας από την τουριστική αγορά, όταν δεν είναι δυνατό να βρεθούν από δευτερογενής πηγές. Αποτελούν δηλαδή πρωτότυπες πληροφορίες οι οποίες συνήθως συλλέγονται με την χρήση ερωτηματολογίων και συνεντεύξεων.

Η δευτερογενής έρευνα δεν απαιτεί ιδιαίτερο κόστος, εμπεριέχει όμως τον κίνδυνο αν δεν ελεγχθεί η αξιοπιστία των πηγών που θα χρησιμοποιηθούν, ο ερευνητής να οδηγηθεί σε λάθος συμπεράσματα. Αντίθετα η πρωτογενής έρευνα απαιτεί χρόνο προκειμένου να συλλεχθούν οι πληροφορίες, να επεξεργασθούν και να αναλυθούν, εμπειρία από την μεριά του ερευνητή καθώς επίσης θεωρείται και πιο δαπανηρή (Χρήστου, 1999).

Η συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία βασίζεται στη δευτερογενή έρευνα και βασίζεται περισσότερο στην εξέταση της σχετικής ακαδημαϊκής

βιβλιογραφίας και κατά δεύτερο λόγο σε συμπληρωματικά στατιστικά στοιχεία και μελέτες εταιρειών. Ο Veal (1997) ονομάζει αυτού του είδους την δευτερογενή έρευνα ως μελέτη-γραφείου (*desk study*). Πρόκειται ουσιαστικά για δευτερογενή έρευνα που βασίζεται στην επισκόπηση σχετικής βιβλιογραφίας.

2.2.1 Ζητήματα που αφορούν το desk-study

Μια συχνά λανθασμένη αντίληψη που επικρατεί είναι ότι η δευτερογενής έρευνα είναι πιο εύκολη ή υποδεέστερη από την πρωτογενή έρευνα. Ωστόσο όπως αναφέραμε και στην εισαγωγική ενότητα αυτού του κεφαλαίου, οι αποφάσεις για τη μεθοδολογία έχουν να κάνουν με το ζήτημα της καταλληλότητας. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν περιπτώσεις όπου η δευτερογενής έρευνα αποτελεί την καταλληλότερη επιλογή. Σύμφωνα με τους Clark et al. (1998), εάν οι στόχοι μιας πτυχιακής εργασίας μπορούν να επιτευχθούν με τη χρήση δευτερογενών στοιχείων τότε η πραγματοποίηση πρωτογενούς έρευνας δεν έχει νόημα ενώ αποτελεί και σπατάλη πόρων. Επιπλέον η επισκόπηση της βιβλιογραφίας μπορεί να αποτελεί ολόκληρη τη βάση μιας έρευνας, ιδιαίτερα όταν αυτή ασχολείται με εννοιολογικά ζητήματα (Veal, 1997). Ο σκοπός και οι στόχοι της συγκεκριμένης πτυχιακής εργασίας, όπως παρουσιάστηκαν στην ενότητα 1.2, ταιριάζουν με αυτό το συμπέρασμα.

Σε σχέση με το ζήτημα της ευκολίας, οι Blaxter et al. (2001) αναφέρουν ότι μια θεωρητική πτυχιακή δεν είναι εύκολη επιλογή. Η πραγματοποίηση κάθε μορφής έρευνας έχει ως αντικειμενικό σκοπό να προσθέσει κάτι καινούργιο σε όσα είναι ήδη γνωστά για ένα θέμα. Δεν επαρκεί δηλαδή απλά μια περιγραφή των όσων γνωρίζουμε ήδη και σίγουρα μια μελέτη-γραφείου δεν μπορεί απλά να περιορίζεται στην ανεύρεση σχετικών πηγών. Σκοπός της είναι η αξιολόγηση της βιβλιογραφίας και η σύνθεση πληροφοριών από διαφορετικές πηγές προκειμένου να διατυπωθούν χρήσιμα συμπεράσματα.

Ακόμα μια μελέτη-γραφείου απαιτεί μια αναλυτική και περιεκτική εξέταση της βιβλιογραφίας. Σε μια εργασία που έχει πρωτογενή έρευνα πολλές σελίδες αφιερώνονται σε πίνακες και διαγράμματα με τα αποτελέσματα της έρευνας. Αντίθετα σε μια μελέτη-γραφείου όπως αυτή που παρουσιάζεται εδώ, αυτές οι σελίδες πρέπει να καλυφθούν με υλικό και συμπεράσματα από τη βιβλιογραφία. Αυτό λογικά σημαίνει ότι ο ερευνητής πρέπει να διαβάσει ακόμα περισσότερο για να ολοκληρώσει την πτυχιακή εργασία.

Τέλος, πάντα σύμφωνα με τους Blaxter et al. (2001), μια μελέτη-γραφείου πρέπει να ολοκληρώνεται με συμπεράσματα και προτάσεις για μελλοντικές έρευνες και όχι με πρακτικές προτάσεις που αφορούν για παράδειγμα τη βελτίωση ενός οργανισμού ή του τουρισμού μιας

περιοχής, όπως συμβαίνει με τις περισσότερες πτυχιακές που βασίζονται σε πρωτογενή έρευνα. Για αυτό το σκοπό έγινε προσπάθεια ώστε τα θέματα που εξετάστηκαν να αναλυθούν με κριτική διάθεση και με σκοπό τον εντοπισμό προβλημάτων και αδυναμιών στη βιβλιογραφία. Σύμφωνα με όσα αναφέρονται σε αυτή την παράγραφο τέθηκε και ο τρίτος ερευνητικός στόχος αυτής της εργασίας, όπως παρουσιάστηκε στην ενότητα 1.2.

2.3 Δευτερογενείς πηγές της έρευνας

Η εξέταση της βιβλιογραφίας αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για όλες τις πτυχιακές εργασίες, ακόμα και για εκείνες που βασίζονται στη πρωτογενή έρευνα. Η εύρεση σχετικών πηγών αποτελεί λοιπόν απαραίτητο βήμα, το οποίο όμως είναι και αρκετά απαιτητικό. Ιδιαίτερα στο χώρο του τουρισμού, που είναι σχετικά νέο αντικείμενο μελέτης, η ανεύρεση πηγών για συγκεκριμένα θέματα μπορεί να αποτελέσει δύσκολη υπόθεση.

Το θέμα του σεξουαλικού τουρισμού πράγματι αποτέλεσε ένα δύσκολο θέμα σχετικά με τις πηγές της βιβλιογραφίας, για δύο λόγους. Πρώτον, πρόκειται για ένα «ευαίσθητο» θέμα που δεν έχει προσελκύσει την προσοχή μεγάλου αριθμού ερευνητών και η όποια πρόοδος έχει σημειωθεί σχετικά πρόσφατα. Δεύτερον, πρόκειται για ένα πεδίο στο

οποίο επικρατεί σχετική ασάφεια ως προς το περιεχόμενο του όρου σεξουαλικός τουρισμός, το οποίο περιέχει διαφορετικές διαστάσεις. Και τα δύο αυτά ζητήματα σημαίνουν ότι υπήρξε δυσκολία στην ανεύρεση σχετικών πηγών και απαιτήθηκε πολύς χρόνος για τη συγκέντρωσή τους.

Οι εξειδικευμένες πηγές στο θέμα σεξουαλικού τουρισμού αποτελούνται κυρίως από ξενόγλωσσα άρθρα επιστημονικών περιοδικών που σύμφωνα με την καθοδήγηση του επιβλέποντα καθηγητή εντοπίστηκαν κυρίως στις ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες www.sciencedirect.com και www.emeraldinsight.com, οι οποίες περιέχουν σημαντικά τουριστικά επιστημονικά περιοδικά. Ακόμα υπάρχουν πηγές που προέρχονται από το διαδίκτυο ενώ χρησιμοποιήθηκαν και μερικά βιβλία, κυρίως για την κατανόηση μεθοδολογικών ζητημάτων. Χρήσιμη αποδείχτηκε και η υπηρεσία Google Books (books.google.com), η οποία επιτρέπει την αναζήτηση και προεπισκόπηση μεγάλου μέρους βιβλίων από βιβλιοθήκες και εκδότες από ολόκληρο τον κόσμο. Αναλυτικά, οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν για αυτή την πτυχιακή εργασία παρουσιάζονται στη Βιβλιογραφία. Η παρουσίαση των πηγών τόσο μέσα στο κείμενο όσο και στη Βιβλιογραφία στο τέλος της εργασίας γίνεται με το Harvard Referencing System, σύμφωνα με τον Οδηγό Συγγραφής Πτυχιακής Εργασίας του Τμήματος Τουριστικών Επιχειρήσεων του ΤΕΙ Πάτρας (Παναγόπουλος και Στεργίου, 2011).

2.4 Προσεγγίσεις εξέτασης της βιβλιογραφίας

Η εξέταση της βιβλιογραφίας απαιτεί αρκετές ικανότητες που περιλαμβάνουν την υπομονή, την επιμονή και την κριτική σκέψη. Σύμφωνα με τον Veal (1997), η εξέταση της βιβλιογραφίας μπορεί να παίξει διαφορετικούς ρόλους και αυτό οδηγεί σε έναν αριθμό διαφορετικών προσεγγίσεων, όπως παρουσιάζει ο Πίνακας 2.1.

Πίνακας 2.1: Προσεγγίσεις εξέτασης της βιβλιογραφίας

Πηγή: Veal (1997), σελ. 83

- Περιεκτική
- Περιεκτική/αξιολόγησης
- Διερευνητική
- Οργανική
- Ανάλυση περιεχομένου/ερμηνευτική

Περιεκτική: Η περιεκτική προσέγγιση τον καθορισμό όλων όσων έχουν γραφτεί για ένα συγκεκριμένο θέμα. Η κατάρτιση μιας τέτοιας βιβλιογραφίας αποτελεί επίτευγμα άσχετα από το είδος της έρευνας με το οποίο συνδέεται. Αποτελεί πηγή η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο μέλλον από άλλους.

Περιεκτική/αξιολόγησης: Η περιεκτική/αξιολόγησης προσέγγιση πηγαίνει την περιεκτική προσέγγιση ένα βήμα παραπέρα, προσφέροντας

σχολιασμό της βιβλιογραφίας σε σχέση με την κάλυψη και την συνεισφορά της στη γνώση του εξεταζόμενου θέματος.

Διερευνητική: Η διερευνητική προσέγγιση είναι περισσότερο εστιασμένη και στοχεύει στον καθορισμό υπάρχουσας βιβλιογραφίας που μπορεί να ρίξει φως σε ένα συγκεκριμένο θέμα. Συνήθως αυτή η προσέγγιση είναι ο πλέον διαδεδομένος τρόπος εξέτασης της βιβλιογραφίας για τους σκοπούς πτυχιακών εργασιών. Η πλήρης κάλυψη όλων των διαθέσιμων πηγών δεν είναι τόσο σημαντική όσο είναι η εστίαση σε ένα συγκεκριμένο ζήτημα. Ο ερευνητής πρέπει ουσιαστικά να παραμένει προσηλωμένος στους ερευνητικούς στόχους ώστε να μην παρεκκλίνει από το θέμα ενδιαφέροντος.

Οργανική: Εδώ το σημείο εστίασης είναι συνήθως ένα πρόβλημα/ζήτημα και η βιβλιογραφία χρησιμοποιείται ως πηγή κατάλληλων ιδεών για το πώς μπορεί να επιλυθεί/προσεγγιστεί το ζήτημα αυτό. Το κριτήριο επιλογής πηγών δεν είναι να παρουσιάσει μια «εικόνα» της γνώσης που υπάρχει για το θέμα, αλλά απλά να καθορίσει μια χρήσιμη προσέγγιση για την αντιμετώπιση του.

Ανάλυση περιεχομένου/ερμηνευτική: Πρόκειται για τεχνικές οι οποίες αφορούν τη λεπτομερή ανάλυση του περιεχομένου συγκεκριμένης

βιβλιογραφίας ή κειμένων. Το κείμενο είναι αυτό που αποτελεί το σημείο εστίασης της έρευνας. Τα κείμενα μπορούν να είναι, για παράδειγμα, νουβέλες, λόγοι πολιτικών, τα περιεχόμενα διαφημίσεων ή οι απομαγνητοφωνήσεις συνεντεύξεων. Η ανάλυση περιεχομένου έχει ποσοτικό χαρακτήρα και μπορεί να αφορά π.χ. την απαρίθμηση του αριθμού εμφάνισης συγκεκριμένων φράσεων. Η ερμηνευτική έχει ποιοτικό χαρακτήρα και αφορά την ερμηνεία και εύρεση νοημάτων στα εξεταζόμενα κείμενα.

Με βάση τα παραπάνω φαίνεται ότι η προσέγγιση που ακολουθήθηκε στη συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία είναι η διερευνητική, με κάποια στοιχεία αξιολόγησης. Έτσι οι πηγές που εντοπίστηκαν χρησιμοποιούνται προκειμένου να αποσαφηνιστεί η έννοια και οι διαστάσεις του όρου «σεξουαλικός τουρισμός», ενώ παράλληλα προσφέρεται κάποιος βασικός σχολιασμός αυτής της βιβλιογραφίας σε σχέση με την κάλυψη του θέματος και κάποια κενά που παρουσιάζει.

2.5 Συμπεράσματα κεφαλαίου

Αυτό το κεφάλαιο παρουσίασε τα μεθοδολογικά ζητήματα που αφορούν την έρευνα αυτής της πτυχιακής εργασίας. Για αυτό το σκοπό αναφέρθηκε σε θεωρητικά πτυχές της μεθοδολογίας που αφορούν την πρωτογενή και τη δευτερογενή έρευνα, στο είδος της έρευνας που

ακολουθήθηκε, στις πηγές που χρησιμοποίησε και στην προσέγγιση που υιοθετήθηκε για την εξέταση τους. Το σημαντικό συμπέρασμα από αυτό το κεφάλαιο είναι ότι τα διάφορα στοιχεία της έρευνας θα πρέπει να διέπονται από την έννοια της καταλληλότητας για τα χαρακτηριστικά της εκάστοτε έρευνας. Το επόμενο κεφάλαιο προσεγγίζει εννοιολογικά τον σεξουαλικό τουρισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

3.1 Εισαγωγή κεφαλαίου

Αυτό το κεφάλαιο εξετάζει τη βιβλιογραφία που σχετίζεται με το σεξουαλικό τουρισμό αλλά και μελέτες που αφορούν τη σεξουαλική διάσταση των τουριστικού φαινομένου. Σκοπός του κεφαλαίου είναι η ανάπτυξη ενός θεωρητικού πλαισίου που θα αποκαλύψει την πολυδιάστατη φύση του σεξουαλικού τουρισμού, η οποία δεν μπορεί να περιορίζεται στις παραδοσιακές αντιλήψεις που θεωρούν τη χρηματική συναλλαγή ως βασικό κριτήριο που καθορίζει το φαινόμενο. Οι διαφορετικές διαστάσεις που προκύπτουν από τη βιβλιογραφία χρησιμοποιούνται ως σημαντικά κριτήρια που στο σύνολο τους μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να καθορίσουμε τι είναι ο σεξουαλικός τουρισμός και ποιοι είναι οι σεξουαλικοί τουρίστες. Πριν όμως ξεκινήσει αυτή η ανάλυση, στην ακόλουθη ενότητα γίνεται μια σύντομη ιστορική αναδρομή στο φαινόμενο του σεξουαλικού τουρισμού.

3.2 Σύντομη ιστορική αναδρομή

Μπορεί ο σεξουαλικός τουρισμός μόλις πρόσφατα να τράβηξε την προσοχή των μελετητών στον χώρο του τουρισμού, σίγουρα όμως δεν πρόκειται για νέο φαινόμενο. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Littlewood (2003), ήδη από τον Μεσαίωνα οι ναυτικοί είχαν ερωτικές συνενυρέσεις με κατοίκους των ξένων χωρών που καταλάμβαναν.

Από τον 17^ο αιώνα υπήρχε επίσης το δημοφιλές Grand Tour (Η Μεγάλη Περιήγηση). Το Grand Tour ήταν ένα παραδοσιακό ταξίδι ανά την Ευρώπη, που πραγματοποιούσαν κυρίως εύποροι νεαροί Ευρωπαίοι. Η συνήθεια αυτή καθιερώθηκε γύρω στα 1660 και συνεχίστηκε μέχρι την έναρξη των σιδηροδρομικών ταξιδιών μεγάλης κλίμακας στα 1840. Αν και το Grand Tour αποτέλεσε ένα είδος εκπαιδευτικής και πολιτιστικής ιεροτελεστίας, οι εμπειρίες αυτών των ταξιδιών πολύ συχνά περιλάμβαναν ερωτικές συνενυρέσεις με νέα άτομα που οι ταξιδιώτες γνώριζαν στη διαδρομή.

Με την εξέλιξη των μεταφορών τον 19^ο αιώνα, ο σεξουαλικός τουρισμός επεκτάθηκε σε όλο τον κόσμο. Οι χαμηλές τιμές του αγοραίου έρωτα στην Καραϊβική και την Αφρική προσέλκυσαν τους Ευρωπαίους. Αργότερα οι Βρετανοί και στη συνέχεια οι Αμερικανοί με τις στρατιωτικές βάσεις τους, συνετέλεσαν στην άνθηση της πορνείας στις

χώρες εγκατάστασής τους. Σήμερα είναι γεγονός ότι ο σεξουαλικός τουρισμός αποτελεί μια ολόκληρη βιομηχανία με εκατομμύρια «εργάτες» και κέρδη πολλών εκατομμυρίων. Συχνά οι τουρίστες χρησιμοποιούν το άλλοθι ότι το πληρωμένο σεξ είναι ευκαιρία να βοηθήσουν τους φτωχούς κατοίκους να κερδίσουν λίγα χρήματα παραπάνω. Στην πλειονότητά τους, ωστόσο, οι «εργάτες» στη βιομηχανία του σεξ υφίστανται βία, σεξουαλική κακοποίηση, ασθένειες και φτώχεια.

Με το πέρασμα των χρόνων η Λατινική Αμερική και η Ανατολική Ασία έγιναν οι δημοφιλέστεροι προορισμοί. Οι άνδρες προτιμούν τις ασιατικές χώρες όπου μπορούν να βρουν πειθήνιες, περιποιητικές γυναίκες που δείχνουν να μην έχουν προβλήματα και ταμπού και σχεδόν πάντα χαμογελούν. Οι Αμερικανοί και Ευρωπαίοι βρίσκουν κοντά τους την ευκαιρία να χαλαρώσουν και να νιώσουν πιο «άνδρες». Εν τω μεταξύ, οι Ευρωπαίες και Αμερικανές, αναζητούν και αυτές με τη σειρά τους όμορφους άντρες, που έχουν το χάρισμα του λόγου, λέγοντας εύκολα και με το δικό τους τρόπο κομπλιμέντα, υποσχόμενοι ερωτικές βραδιές. Ενώ οι άντρες στρέφονται προς την Ασία, κυρίως, οι γυναίκες κατευθύνονται προς Καραϊβική, Νότια Ευρώπη και Αφρική. Κοινοί προορισμοί και για τα δύο φύλα θα μπορούσαν να θεωρηθούν η Ταϊλάνδη, η Δομινικανή Δημοκρατία και η Κούβα.

3.3 Τι είναι ο σεξουαλικός τουρισμός;

Αν και μερικές χώρες μπορεί να είναι περισσότερο φημισμένες από κάποιες άλλες για τη διαθεσιμότητα εμπορικού σεξ, ο σεξουαλικός τουρισμός υπάρχει παντού. Αυτό το γεγονός αποδεικνύεται, για παράδειγμα, από μια σειρά σχετικών μελετών στο αντικείμενο του σεξουαλικού τουρισμού, που πραγματοποιήθηκαν σε χώρες όπως η Δομινικανή Δημοκρατία (Brennan, 2004), η Κίνα (Hobson and Heung, 1998), η Κούβα (O'Connell, 1996) και η Ολλανδία (Wonders and Michalowski, 2001). Όμως τι ακριβώς είναι ο «σεξουαλικός τουρισμός»;

Στον ανεπτυγμένο κόσμο αυτός ο όρος συνήθως φέρνει στο μυαλό την εικόνα αντρών, συνήθως μεγαλύτερων σε ηλικία, που ταξιδεύουν σε αναπτυσσόμενες χώρες (π.χ. στην Ασία, στην Αφρική, στη Λατινική Αμερική ή στην Καραϊβική) για σεξουαλική ευχαρίστηση που συνήθως δεν είναι διαθέσιμη, ή τουλάχιστον όχι στην ίδια τιμή, στη χώρα διαμονής τους. Αυτή η αντίληψη για τον σεξουαλικό τουρισμό αποτυπώνεται, για παράδειγμα, με σαφήνεια στον σχετικό ορισμό που προσφέρει ο οργανισμός Shared Hope International (2006):

«Ως σεξουαλικός τουρισμός ορίζεται το ταξίδι από αγοραστές σεξουαλικών υπηρεσιών με το σκοπό απόκτησης σεξουαλικών υπηρεσιών από ένα άλλο άτομο, με αντάλλαγμα χρήματα ή/και

αγαθά. Ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός και ο σεξουαλικός τουρισμός ενηλίκων αποτελούν μέρος μιας αγοράς που χρησιμοποιεί θύματα ανθρώπινης διακίνησης για την ικανοποίηση της ζήτησης από αγοραστές παιδιών ή ενηλίκων».

Παρόμοιος είναι και ο πολύ συχνά χρησιμοποιημένος σε μελέτες ορισμός του Enloe (1989), ο οποίος περιγράφει τον σεξουαλικό τουρισμό ως:

«αποτελούμενο από ανθρώπους που προέρχονται από οικονομικά ανεπτυγμένα έθνη και κατευθύνονται σε λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες ειδικά με τον σκοπό αγοράς σεξουαλικών υπηρεσιών από ντόπιους άντρες γυναίκες και παιδιά».

Φαίνεται λοιπόν ότι η σχετική βιβλιογραφία ο σεξουαλικός τουρισμός αναφέρεται σχεδόν αποκλειστικά στο βασικό κίνητρο κατανάλωσης εμπορικών σεξουαλικών σχέσεων. Όμως, όπως φανερώνει η ακόλουθη ενότητα, αυτό αποτελεί μια μονοδιάστατη προσέγγιση του όρου που παραβλέπει μερικές σημαντικές διαστάσεις του φαινομένου.

3.4 Εναλλακτικές προσεγγίσεις

Υπάρχουν όμως και εκείνοι που πιστεύουν ότι η προσέγγιση του σεξουαλικού τουρισμού που περιγράφεται στην προηγούμενη ενότητα

είναι υπεραπλουστευμένη. Σε σχέση με αυτό το συμπέρασμα ο Ryan (1998) αναφέρει ότι μια τέτοια προσέγγιση δεν λαμβάνει υπόψη της διάφορες περιστάσεις και κίνητρα. Πιο συγκεκριμένα αναφέρει ότι η πλειοψηφία των τουριστών που χρησιμοποιούν εκδιδόμενες γυναίκες για να ικανοποιήσουν τις σεξουαλικές τους ανάγκες δεν ταξιδεύουν για αυτό τον σκοπό αποκλειστικά. Για παράδειγμα, πολλοί τουρίστες επαγγελματικού τουρισμού αναζητούν τη συντροφιά ιεροδούλων όταν ταξιδεύουν μακριά από τον τόπο διαμονής τους. Σε αυτή την περίπτωση δηλαδή η σεξουαλική συνεύρεση δεν αποτελεί τον πρωταρχικό και μοναδικό σκοπό της τουριστικής μετακίνησης, αλλά ένα υποπροϊόν αυτής.

Από την άλλη μεριά, πολλοί τουρίστες βρίσκουν τη σεξουαλική ευχαρίστηση ως μέρος των διακοπών τους χωρίς να καταφύγουν σε παραδοσιακά μέρη που προσφέρουν αγοραίο έρωτα (π.χ. μέσω μιας γνωριμίας κατά τη διάρκεια των διακοπών τους). Υπό αυτή την έννοια φαίνεται ότι αν και σίγουρα ο σεξουαλικός τουρισμός και η πορνεία μπορούν να είναι στενά συνδεδεμένα φαινόμενα, δεν είναι απαραίτητα και ταυτόσημες έννοιες. Φαίνεται δηλαδή ότι ο σεξουαλικός τουρισμός περιέχει περισσότερα στοιχεία και διαστάσεις από την χρηματική συναλλαγή που τόσο συχνά σχετίζεται με την πορνεία. Εξάλλου όπως είναι γνωστό η πορνεία μπορεί να πραγματοποιηθεί και χωρίς την ύπαρξη

ταξιδιού. Οι επόμενες ενότητες θα προσπαθήσουν να παρουσιάσουν διαφορετικές διαστάσεις του σεξουαλικού τουρισμού σε μια προσπάθεια να γίνει καλύτερη και πληρέστερη η κατανόηση του όρου.

3.4.1 Σκοπός του ταξιδιού και δραστηριότητες

Όπως όλοι γνωρίζουμε, οι τουρίστες πολύ συχνά καθορίζονται και κατηγοριοποιούνται βάσει του κύριου σκοπού για τον οποίο ταξιδεύουν, ή βάσει της κυρίας δραστηριότητας τους κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους. Έτσι μπορεί να έχουμε τους τουρίστες αναψυχής, τους πολιτιστικούς τουρίστες, τους επαγγελματικούς τουρίστες, κλπ. Όμως ο σκοπός και οι δραστηριότητες ενός τουριστικού ταξιδιού πολύ σπάνια αποτελούν και το μοναδικό σκοπό ή την μοναδική δραστηριότητα του τουρίστα. Για παράδειγμα, ένας πολιτιστικός τουρίστας μπορεί να έχει αυξημένο ενδιαφέρον για την πολιτιστική κουλτούρα και κληρονομιά ενός προορισμού, αυτό όμως δεν τον αποκλείει από το να κάνει μπάνιο στη θάλασσα και να ευχαριστηθεί τον ήλιο. Ο τουρισμός δηλαδή αποτελεί ένα φαινόμενο που περικλείει πολλούς διαφορετικούς σκοπούς και δραστηριότητες.

Στην περίπτωση του σεξουαλικού τουρισμού αυτό μπορεί να σημαίνει ότι οι σεξουαλικοί τουρίστες δεν είναι απαραίτητο να ταξιδεύουν

αποκλειστικά για το σεξ ή ότι έχουν μόνο αυτό στο μυαλό τους. Αυτό το σκεπτικό επιτρέπει μια ευρύτερη θεώρηση του ποιος είναι ο σεξουαλικός τουρίστας. Πολλοί τουρίστες έχουν σεξουαλικές συνευρέσεις απλά επειδή προέκυψε η ευκαιρία. Σε άλλες περιπτώσεις, π.χ. σε ένα συνέδριο, μπορεί να αισθάνονται μοναξιά και να εκμεταλλευτούν το γεγονός ότι δεν βρίσκονται σε κύκλο γνωστών για να αγοράσουν σεξουαλικές υπηρεσίες.

Σε μια μελέτη των Bellis et al. (2004) σχετική με τη σεξουαλική συμπεριφορά των νέων σε διεθνή τουριστικά θέρετρα αναφέρεται ότι περίπου το 56% των νέων που συμμετείχαν στην έρευνα έκαναν σεξ με κάποιον που γνώρισαν στις διακοπές τους. Εάν κάποιος ρώταγε κάποιον από αυτά τα άτομα εάν είναι σεξουαλικοί τουρίστες, είναι πολύ πιθανό ότι κανένας δεν θα απαντούσε θετικά. Ένα άλλο παράδειγμα αφορά το φαινόμενο του Spring Break στις ΗΠΑ (περίοδος διακοπών, συνήθως μεταξύ Φεβρουαρίου και Απριλίου), όπου σύμφωνα με την επικρατούσα άποψη οι φοιτητές ταξιδεύουν μαζικά προκειμένου να πιουν, να ξεφαντώσουν και να επιδοθούν σε σεξουαλικές δραστηριότητες. Αυτό σημαίνει ότι όλοι οι φοιτητές που ταξιδεύουν για το Spring Break (περισσότεροι από ένα εκατομμύριο) είναι σεξουαλικοί τουρίστες; Σε σχέση με αυτό το ζήτημα, ενδιαφέρον έχει και ο τρόπος που ο κάθε ταξιδιώτης «βλέπει» τον ίδιο του τον εαυτό. Σε μια σχετική έρευνα των

Kleiber και Wilke (1995) οι συμμετέχοντες ερωτήθηκαν (1) εάν ταξίδευαν με σκοπό να συνευρεθούν σεξουαλικά με ιερόδουλες, και (2) εάν αυτό ίσχυε κατά πόσο θεωρούσαν τους εαυτούς τους σεξουαλικούς τουρίστες. Από όσους απάντησαν θετικά στην πρώτη ερώτηση, μόλις ένα 20% απάντησε θετικά στη δεύτερη.

Από αυτά τα παραδείγματα προκύπτουν μερικά ερωτήματα. Σε τι βαθμό πρέπει να υπάρχει η πρόθεση για σεξουαλική συνεύρεση κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού ώστε κάποιος να θεωρείται σεξουαλικός τουρίστας; Πρέπει να πρόκειται για προσχεδιασμένη σεξουαλική συμπεριφορά; Μήπως επαρκεί το να είναι κανείς «ανοικτός» στο ενδεχόμενο μιας σεξουαλικής συνεύρεσης;

3.4.2 Ποιοι είναι αυτοί που ταξιδεύουν

Όπως έχουμε αναφέρει και προηγουμένως, τη σημερινή εποχή ο σεξουαλικός τουρισμός έχει εξαπλωθεί σε χώρες ολόκληρου του κόσμου, όπως η Ινδία, η Κούβα, η Βραζιλία, η Κόστα Ρίκα, η Κένυα, η Τυνησία, η Νότια Αφρική, ακόμα και σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Ο σεξουαλικός τουρισμός, όπως και κάθε μορφή τουρισμού, προϋποθέτει τη μετακίνηση σε αυτά τα μέρη που θεωρούνται προορισμοί σεξουαλικού τουρισμού. Σε σχέση με το στοιχείο της μετακίνησης και

ποιοι είναι τελικά αυτοί που ταξιδεύουν στα πλαίσια του σεξουαλικού τουρισμού, προκύπτουν δύο ζητήματα που έχουν ενδιαφέρον.

Πρώτον, για σεξουαλικό τουρισμό δεν ταξιδεύουν μόνο άντρες αλλά και γυναίκες. Όπως αναφέρει η Jeffreys (2010), η ενισχυμένη κοινωνική και οικονομική θέση των γυναικών σε όλο τον κόσμο, έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του αριθμού των γυναικών που ταξιδεύουν για σεξουαλικό τουρισμό και αυτό μπορεί να επιφέρει μια αύξηση στον αριθμό των εκδιδόμενων αντρών.

Δεύτερον, η μετακίνηση δεν πραγματοποιείται πάντα αποκλειστικά από τον σεξουαλικό τουρίστα. Για παράδειγμα σε μερικές περιπτώσεις η ιερόδουλη μπορεί να είναι ο σεξουαλικός τουρίστας, υπό την έννοια ότι αυτή ταξιδεύει στην περιοχή όπου πραγματοποιείται η σεξουαλική συνεύρεση. Για παράδειγμα, γυναίκες από το Λάος, τη Μιανμάρ και τη Νότια Κίνα εργάζονται ως ιερόδουλες στην Ταϊλάνδη. Η μετακίνηση μπορεί να γίνεται και στο εσωτερικό μιας χώρας, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση της Ταϊλάνδης όπου οι περισσότερες ιερόδουλες που εργάζονται στη Μπανγκόκ προέρχονται από τις φτωχές βορειοανατολικές περιοχές της χώρας. Αν και στη δεύτερη περίπτωση η μετακίνηση μπορεί να χαρακτηριστεί ως εσωτερική μετανάστευση, στην πρώτη περίπτωση αφορά τη μετακίνηση σε σεξουαλικό προορισμό του

εξωτερικού, η οποία πολλές φορές απαιτεί την έκδοση βίζας. Όπως αναφέρει και ο Shared Hope International (2006), ο μεγάλος αριθμός ξένων ιεροδούλων σημαίνει ότι σε πολλές περιοχές σεξουαλικού τουρισμού, βάσει του κριτηρίου της μετακίνησης, είναι οι ιερόδουλες αυτές που αποτελούν το σεξουαλικό τουρίστα.

3.4.3 Χρηματική συναλλαγή

Η χρηματική συναλλαγή είναι σίγουρα το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο της σχέσης μεταξύ πελάτη και ιερόδουλης. Επομένως είναι σημαντικό στοιχείο και για τη σχέση του τουρίστα που συνευρίσκεται με ιερόδουλες. Σε μια τυπική κατάσταση σεξουαλικού τουρισμού, η σεξουαλική συνεύρεση προϋποθέτει μια άμεση χρηματική συναλλαγή. Ωστόσο και σε αυτή την περίπτωση υπάρχουν και άλλα ζητήματα που πρέπει να εξεταστούν.

Για παράδειγμα, στη βιβλιογραφία αναφέρονται περιπτώσεις όπου οι τουρίστες μπορούν να νοικιάσουν τις υπηρεσίες μιας ιερόδουλης ακόμα και για ημέρες ή εβδομάδες (Shared Hope International, 2006). Σε μια τέτοια περίπτωση, η οικονομική συμφωνία μπορεί να περιλαμβάνει την παροχή στέγης, τροφής και ένδυσης. Επιπλέον, οι εμπλεκόμενοι φαίνονται να δίνουν (ή τουλάχιστον προσποιούνται) μεγαλύτερη

σημασία στην ερωτοτροπία και τη συντροφικότητα παρά στη χρηματική συναλλαγή.

Το ίδιο φαίνεται να ισχύει και στην περίπτωση των γυναικών σεξουαλικών τουριστριών στην Καραϊβική, οι οποίες σύμφωνα με μελέτη των Herold et al. (2001) δεν πιστεύουν ότι συμμετέχουν σε δραστηριότητες πορνείας, αλλά δίνουν μια ρομαντική διάσταση στις συνενεύσεις τους. Αν και σε όλες αυτές τις περιπτώσεις το οικονομικό κέρδος είναι το βασικό κίνητρο τόσο των αντρών όσο και των γυναικών που προσφέρουν σεξουαλικές υπηρεσίες, βλέπουμε ότι τα ζητήματα που εμπλέκονται είναι πιο σύνθετα από μια απλή χρηματική συναλλαγή, ανάλογα με την οπτική του εμπλεκόμενου και την κάθε περίπτωση.

3.4.4 Η σεξουαλική συνεύρεση

Όπως και στις προηγούμενες διαστάσεις που έχουν εξεταστεί μέχρι αυτό το σημείο, έτσι και στο βασικό θέμα της σεξουαλικής συνεύρεσης προκύπτουν αρκετά ζητήματα. Ποια είναι τα κριτήρια που καθορίζουν τι αποτελεί μια σεξουαλική συνεύρεση; Για παράδειγμα η κλασική σεξουαλική επαφή στα πλαίσια των ετερόφυλων σχέσεων δεν έχει καμία χρησιμότητα στην περίπτωση των ομόφυλων συνενεύσεων (ο ομοφυλοφιλικός τουρισμός εξετάζεται σαν ξεχωριστή διάσταση στην επόμενη ενότητα).

Ακόμα στις Φιλιππίνες και στην Ταϊλάνδη υπάρχουν αρκετά μέρη που προσφέρουν σόου σεξουαλικού περιεχομένου όπου, αν και συνήθως υπάρχουν διαθέσιμες ιερόδουλες, ο πρωταρχικός σκοπός των πελατών είναι η ηδονοβλεψία ή η αυτοϊκανοποίηση. Αυτές οι δραστηριότητες συγκαταλέγονται ή όχι στην έννοια του σεξουαλικού τουρισμού; Οι Ryan και Hall (2001) αναφέρουν επίσης ότι εκδηλώσεις όπως το Mardi Gras στο Σίδνεϋ (πρόκειται για παρέλαση ετερόφυλων, ομοφυλόφιλων και αμφιφυλόφιλων με αφορμή τον εορτασμό της σεξουαλικότητας) και η Hero Parade στο Ώκλαντ (φεστιβάλ ομοφυλόφιλων αντρών και γυναικών) αποτελούν μέρος του σεξουαλικού τουρισμού.

Επιπλέον στη σύγχρονη εποχή το Διαδίκτυο δημιουργεί νέα ζητήματα, καθώς ο πελάτης μπορεί να μην ταξιδεύει σωματικώς, αλλά να θεωρείται «σεξοτουρίστας του κυβερνοχώρου» (Oppermann, 1998). Η ανάπτυξη του Διαδικτύου, με γρηγορότερη ταχύτητα εικόνας και ήχου προσφέρει σεξουαλικά σόου στο σπίτι του σεξουαλικού τουρίστα για τα οποία πρέπει να καταβάλλει χρηματική πληρωμή, συνήθως με τη χρήση πιστωτικής κάρτας.

Τέλος, αν και το θέμα δεν σχετίζεται με το ζήτημα της σεξουαλικής συνεύρεσης που εξετάζεται εδώ, αξίζει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με τα στοιχεία σχετικής μελέτης (Shared Hope International, 2006), το

Διαδίκτυο αποτελεί κύριο μέσο για την προώθηση του σεξουαλικού τουρισμού. Η συγκεκριμένη μελέτη αναφέρει τον εντοπισμό 63 ιστοσελίδων στην αγγλική γλώσσα, που προωθούσαν εκδρομές σεξουαλικού τουρισμού προσφέροντας πακέτα στη Βενεζουέλα, στην Κόστα Ρίκα, στη Δομινικανή Δημοκρατία, στη Τζαμάικα, στις Φιλιππίνες, στη Ταϋλάνδη, στη Ρωσία, στην Ολλανδία και στο Μεξικό.

3.5 Περιπτώσεις μελέτης

3.5.1 Ο ομοφυλοφιλικός τουρισμός

Ο ομοφυλοφιλικός τουρισμός θεωρείται ολοένα και περισσότερο ως ένα δυναμικό και επικερδές τμήμα

της τουριστικής αγοράς. Μάλιστα, ορισμένοι αναφέρουν ότι πρόκειται για μια αγορά η οποία δεν επηρεάζεται από τις επιπτώσεις οικονομικών κρίσεων και αρνητικών συγκυριών (Mintel, 2000). Ωστόσο, η σημαντικότητα αυτού του τμήματος της τουριστικής αγοράς δεν φαίνεται να έχει αναγνωριστεί επαρκώς από τους ερευνητές του τουρισμού, καθώς δεν υπάρχουν αρκετές πληροφορίες και μελέτες για αυτή τη μορφή τουρισμού. Επιπλέον οι περισσότερες πληροφορίες προέρχονται από τη Βόρεια Αμερική και πολύ λίγες πληροφορίες υπάρχουν για τον ομοφυλοφιλικό τουρισμό στην Ευρώπη.

Αυτή η έλλειψη σχετικών πληροφοριών πιθανώς αποτελεί και τον λόγο για τον οποίο η συγκεκριμένη διάσταση δεν συνδέεται στη βιβλιογραφία με τον όρο «σεξουαλικός τουρισμός». Είναι ενθαρρυντικό πάντως το γεγονός ότι πριν λίγα χρόνια οι **Waite και Markwell** (2006) διέκριναν μια αύξηση στο ενδιαφέρον των μελετητών για τον ομοφυλοφιλικό τουρισμό. Οι ίδιοι συγγραφείς αναφέρουν ότι η σεξουαλικότητα (ετεροφυλία, ομοφυλοφιλία, αμφιφυλία) αποτελεί σημαντικό ζήτημα προς διερεύνηση για τις μελλοντικές μελέτες στον χώρο του τουρισμού.

Τι είναι όμως ο ομοφυλοφιλικός τουρισμός; Σε έναν από τους λίγους ορισμούς που μπορεί να βρει κανείς στη βιβλιογραφία, ο **Hughes (2002)** τον περιγράφει ως μια «χωρικά διακριτή συγκέντρωση μπαρ και κέντρων διασκέδασης, καφετεριών, μαγαζιών και δημόσιων χώρων που επιτρέπουν στην ομοφυλοφιλική ταυτότητα να επικυρώνεται μέσω της σύναψης σχέσεων με άλλους». Οι διακοπές αποτελούν μια καλή ευκαιρία για τους ομοφυλόφιλους να επαναβεβαιώνουν την ταυτότητα τους σε μέρη που είναι τουλάχιστον φιλικά προσκείμενα απέναντι τους. Πρόκειται δηλαδή για μέρη που δεν είναι απαραίτητο να κυριαρχούνται από την παρουσία ομοφυλόφιλων, αλλά αντιμετωπίζουν τους ομοφυλόφιλους τουρίστες με θετική ή τουλάχιστον ανεκτική στάση.

Οι ομοφυλόφιλοι τουρίστες συνήθως ταξιδεύουν σε μέρη που είναι γνωστά για τη φιλική στάση απέναντι τους και που συγκεντρώνουν μεγάλους αριθμούς ομοφυλόφιλων. Οι περισσότεροι από αυτούς τους προορισμούς προσφέρουν το παραδοσιακό τουριστικό προϊόν «θάλασσα και ήλιος» αλλά υπάρχουν και αστικοί προορισμοί. Από τον πρώτο τύπο προορισμών, οι Κανάριες Νήσοι μαζί με την Ίμπιζα και την Μύκονο αποτελούν τους πιο δημοφιλείς Ευρωπαϊκούς προορισμούς για τους ομοφυλόφιλους τουρίστες.

Φυσικά το γεγονός ότι συχνά επιλέγουν συγκεκριμένους προορισμούς δεν σημαίνει απαραίτητα ότι πρόκειται για μια τουριστική αγορά με απόλυτα κοινά χαρακτηριστικά. Όπως όλα τα τμήματα της τουριστικής αγοράς, έτσι και το τμήμα του ομοφυλοφιλικού τουρισμού αποτελείται από άτομα με ετερογενή χαρακτηριστικά και προτιμήσεις. Ωστόσο εάν πρέπει κανείς να κάνει ένα γενικό σχόλιο για τους ομοφυλόφιλους τουρίστες μπορεί να πει ότι πρόκειται για μια αγορά με μεγάλη αγοραστική δύναμη που απολαμβάνει να καταναλώνει και να ταξιδεύει αρκετά συχνά. Τα σημαντικότερα κίνητρα για την πραγματοποίηση ενός ταξιδιού αποτελούν οι διακοπές με σύντροφο, ο ομοφυλόφιλος τρόπος ζωής και το σεξ, τα φεστιβάλ ομοφυλοφιλικής περηφάνιας (τα γνωστά Gay pride festivals) και οι διακοπές με φίλους.

Σε σχέση με τις διακοπές, ο Hughes (2002) αναφέρει ότι αποτελούν ευκαιρία για τους ομοφυλόφιλους να νιώσουν άνετα με την ταυτότητα τους, μέσα σε ένα φιλικό περιβάλλον. Κατά τη διάρκεια των διακοπών οι ομοφυλόφιλοι νιώθουν πιο άνετα στη συντροφιά άλλων ομοφυλόφιλων και οι διακοπές μπορούν να αποτελούν τη μοναδική ευκαιρία να ζήσουν «ανοιχτά» τη σεξουαλικότητα τους. Δεδομένου ότι οι διακοπές αποτελούν σημαντικότατο στοιχείο του τουριστικού φαινομένου και η σεξουαλικότητα το κυρίαρχο στοιχείο της ομοφυλοφιλικής ταυτότητας, είναι φανερό ότι ο ομοφυλοφιλικός τουρισμός αποτελεί διάσταση του φαινομένου του σεξουαλικού τουρισμού. Επιπλέον, όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, το σεξ αποτελεί σημαντικό κίνητρο για αυτή την ομάδα τουριστών.

3.5.2 Τουρισμός και παιδοφιλία

Εισαγωγή

Ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός είναι μία σκοτεινή βιομηχανία όπου ο πρωταρχικός στόχος του τουρίστα είναι να εμπλακεί σε σεξουαλικές σχέσεις με κάποιο παιδί. Σύμφωνα με τη διεθνή νομοθεσία ο τουρισμός με σκοπό σεξουαλική συνέλευση με ανήλικο θεωρείται παράβαση απόφασης συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τα δικαιώματα των παιδιών. Η πρόθεση και η πράξη είναι έγκλημα και παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτό το κεφάλαιο εξετάζει τον παιδικό σεξουαλικό τουρισμό στις Φιλιππίνες, έναν από τους πιο γνωστούς προορισμούς για παιδική πορνεία. Σκοπός είναι να εφιστήσει την προσοχή στις ωμότητες που προκύπτουν υπό το πρόσχημα του

τουρισμού. Προσφέρει έναν ορισμό της κρίσης, μία περιγραφή των θυμάτων και δραστών και μία συζήτηση των παραγόντων της κουλτούρας και της κοινωνίας οι οποίοι διαιωνίζουν το πρόβλημα. Άρθρα από έρευνες και αναφορές από μη κυβερνητικούς οργανισμούς, ομάδες υπεράσπισης, κυβερνήσεις και εκπαιδευτικοί ερευνήθηκαν. Αν και προκλήσεις ορισμών αναδύθηκαν βρέθηκε πως αρκετά από τα άρθρα και τις έρευνες μετέβαλαν ελάχιστα τους ορισμούς του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού και τις περιγραφές των θυμάτων και των δραστών. Από έναν αριθμό διαφορών προκύπτουν οι κοινωνικοί και πολιτισμικοί παράγοντες σαν υπεύθυνοι για την δημιουργία και τη διαίωσιση του προβλήματος.

Τι είναι ο Παιδικός Σεξουαλικός Τουρισμός;

Σύμφωνα με τη UNICEF, 1 εκ. παιδιά πωλούνται ετησίως στην Ασία με σκοπό την πορνεία. Εξ αυτών, το 50% πωλούνται από γνωστό ή φιλικό πρόσωπο, 40% πωλούνται από τις οικογένειες τους και 10% από άλλους συγγενείς. Ο αριθμός των παιδόφιλων τουριστών, υπολογίζεται ότι αποτελεί το 1% του συνολικού αριθμού των ταξιδιωτών. Σύμφωνα με το διεθνή οργανισμό ECPAT οι πελάτες του σεξουαλικού τουρισμού κατηγοριοποιούνται ως εξής:

- στους περιστασιακούς παιδόφιλους,
- στους καθ' έξη παιδόφιλους, οι οποίοι σκοπίμως επισκέπτονται χώρες όπου η παιδική πορνεία είναι αυξημένη και τα παιδιά ιδιαίτερα ευάλωτα και φτηνά,
- στους διεστραμμένους και βίαιους παιδόφιλους, τέλος, είναι η κατηγορία των τουριστών, οι οποίοι επ' ευκαιρίας της επισκέψεώς τους, επιζητούν να γνωρίσουν νέες εμπειρίες, νιώθοντας ελεύθεροι ηθικών φραγμών (χαρακτηριστικά η κατηγορία αυτή αναφέρεται ως " Monsieur Tout-le-monde").

Οι περισσότεροι αριθμητικά και πλέον ενεργοί πελάτες προέρχονται από την Ιαπωνία, τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Γερμανία, την Αγγλία, τον Καναδά και την Αυστραλία, ενώ το 57% ανήκουν στις ηλικίες 40-60 ετών. Τα ταξιδιωτικά γραφεία που οργανώνουν τα εν λόγω ταξίδια, υπόσχονται στους παιδόφιλους τουρίστες συνεχή εναλλαγή παιδιών κατά τη διάρκεια της παραμονής τους.

Να σημειωθεί ότι η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιού αποτελεί ποινικό αδίκημα και τιμωρείται στη χώρα μας, ακόμη κι αν η εγκληματική πράξη έχει διαπραχθεί σε άλλη χώρα.

Έρευνα σχετικά με τον παιδικό σεξουαλικό τουρισμό στις Φιλιππίνες

Τι υπάρχει και συμβαίνει υπό το πρόσχημα του τουρισμού είναι φρικτό. Από το 1980 η σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών από τους τουρίστες στις αναπτυσσόμενες χώρες έχει αυξηθεί ραγδαία. Από τότε στη Νοτιανατολική Ασία ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός και η παιδική πορνογραφία ήταν εκτεθειμένα και ευρέως διαδεδομένα από τα ΜΜΕ σε ολόκληρο τον κόσμο. Ειδικότερα η περίπτωση των Φιλιππίνων άνηψε. Στην τουριστική περιοχή της Λανγκούνα οι αρχές ερεύνησαν 22 ξένους άνδρες τουρίστες οι οποίοι ήταν ύποπτοι για διακίνηση παιδικής πορνογραφίας, χρήσης ναρκωτικών και σεξουαλικής εκμετάλλευσης ανηλίκων. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1990 στις Φιλιππίνες πήρε ανησυχητική έκταση το γεγονός ότι άνδρες από Ευρώπη, Νότια Αμερική, Αυστραλία, Ιαπωνία και Κορέα ταξίδευαν στη χώρα (κ σε άλλα αναπτυσσόμενα κράτη) για να εμπλακούν σε σεξουαλικές πράξεις με παιδιά. Έχει παρατηρηθεί πως για τέτοιου είδους δραστηριότητες ευθύνονται οι αδύναμοι νόμοι σχετικά με την προστασία των παιδιών και οι ταραχώδης κοινωνικοπολιτικές συνθήκες. Αν και χώρες όπως οι Φιλιππίνες προκαλούν εκτεταμένη ανησυχία και διαθέτουν νομοθεσία η οποία στοχεύει στον τουρισμό παιδοφιλίας και είναι ζήτημα συνηγορίας ομάδων σε ολόκληρο τον κόσμο που ασχολείται με αυτό το δυσφημιστικό θέμα.

Οργανισμοί όπως η ECPAT International (End Child Prostitution, Child Pornography Trafficking of Children δηλαδή τέλος στην παιδική πορνεία, στην παιδική πορνογραφία και στη διακίνηση των ανηλίκων παιδιών.) και η UNICEF πήραν το προβάδισμα προβάλλοντας την γνώση και την έρευνα σχετικά με τα θέματα του τουρισμού παιδοφιλίας. Αν και αυτοί οι οργανισμοί έχουν τα εφόδια να προωθήσουν την έρευνα του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού, οι έρευνες είναι προβληματικές και η επίγνωση του προβλήματος παραμένει δυσνόητη. Σε συζητήσεις στα γενικά πλαίσια της διακίνησης των ανθρώπων και του εμπορίου του σεξ ,ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός γενικά λαμβάνει μικρή σημασία κ ελάχιστη σε βάθος ανάλυση. Επιπλέον τα εμπειρικά στοιχεία όσον αφορά τη φύση και την έκταση του προβλήματος είναι μηδαμινά.

Ο σκοπός της έρευνας είναι να ευαισθητοποιήσει τους ερευνητές, τους εκπαιδευτικούς και την κοινωνία στο σύνολό της για το θέμα του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού οι οποίοι έχουν σχεδόν άγνοια σχετικά με το φαινόμενο αυτό. Ερευνά την περίπτωση στις Φιλιππίνες, έναν από τους κυριότερους τουριστικούς προορισμούς γνωστούς για την παιδική πορνεία. Προσδιορίζει τους ορισμούς, μία περιγραφή των θυμάτων αλλά και των εκμεταλλευτών, και ερευνά τους καθοριστικούς παράγοντες οι οποίοι διαιωνίζουν το πρόβλημα. Ερευνητικά άρθρα και αναφορές γραμμένα από μη κυβερνητικούς οργανισμούς, ομάδες υποστήριξης, κυβερνήσεις, και ακαδημαϊκές μελέτες έχουν ερευνηθεί. Τα ερευνητικά ερωτήματα που οδήγησαν την εξέταση είναι :

- Ποιοί οι τουρίστες και ποια είναι τα θύματα;
- Ποιές είναι οι διαστάσεις του προβλήματος;

Οι τουρίστες

Το να αποκτήσει κανείς ακριβή στοιχεία σχετικά με τον παιδικό σεξουαλικό τουρισμό είναι δύσκολο πρόκειται για μία δραστηριότητα η οποία πραγματοποιείται κρυφά και συχνά είναι τμήμα οργανωμένου εγκλήματος. Είναι θέμα ταμπού και συχνά δεν αναγνωρίζουν την ύπαρξή της οι κυβερνήσεις για να διασφαλίσουν τη φήμη της εκάστοτε χώρας. Υπάρχει μεγάλη έλλειψη κατανόησης σχετικά με το ζήτημα αυτό. Επίσης σε αρκετές περιπτώσεις ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός έχει κατανεμηθεί λανθασμένα. (ECPAT International , 2008). Παρά τις προκλήσεις όμως οι ερευνητές αλλά και οι ομάδες οι οποίες έχουν ασχοληθεί με το θέμα αυτό έχουν συλλέξει κάποια κοινά χαρακτηριστικά του ανθρώπου που ταξιδεύει με σκοπό τον παιδικό σεξουαλικό τουρισμό.

Οι ερευνητές έκριναν σκόπιμο να διαφοροποιήσουν τον ευκαιριακό τουρίστα του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού με τον κατά συνήθεια. Σύμφωνα με την Telplus (2008) δεν είναι όλοι οι τουρίστες που εμπλέκονται παιδόφιλοι. Για παράδειγμα, ο κατά συνήθεια τουρίστας παιδικού σεξουαλικού τουρισμού είναι κάποιος που του έτυχε να συνευρεθεί με ανήλικο. Η πλειοψηφία των τουριστών αυτών συνήθως συνευρίσκονται με εκδιδόμενα άτομα για την ηλικία των οποίων αδιαφορούν. Αυτό που κοιτάζουν είναι η εξωτερική εμφάνιση και όχι η ηλικία τους. Παρόλο που άτομα αυτά ουσιαστικά εκμεταλλεύονται ανηλίκους δεν έχουν αποκλειστικά έφεση σε παιδιά.

Οι κατά συνήθεια τουρίστες παιδικού σεξουαλικού τουρισμού είναι παραδοσιακά κατά συρροή παραβάτες, χρήστες παιδικής πορνογραφίας, και μένουν στις περιοχές αυτές για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Έχουν εν γένει ή αποκλειστική ενεργή σεξουαλική προτίμηση σε παιδιά. Γνωστοί ως παιδόφιλοι, αυτοί οι τουρίστες πάσχουν από κλινικές / παθολογικές δυσλειτουργίες και έτσι επιθυμούν σεξουαλικές συνευρέσεις μόνο με παιδιά. Η ζωή ενός παιδόφιλου είναι ένα μεγάλο μυστικό και νιώθουν άνετα επικοινωνώντας διαδικτυακά σε ομάδες με άλλους παιδόφιλους. Αυτοί ανήκουν συνήθως σε ομάδες ή οργανισμούς που εξειδικεύονται στον παιδικό σεξουαλικό τουρισμό.

Τα θύματα

Το να είναι φτωχό ένα παιδί στις Φιλιππίνες του δίνει μεγάλες πιθανότητες να εμπλακεί στον παιδικό σεξουαλικό τουρισμό. Η φτώχεια προσδιορίζει την κοινωνική κατάσταση πολλών παιδιών κάνοντας αδύνατο να ξεφύγουν από μία τέτοια ζωή καθώς μέχρι και το 2007 το 40% τουλάχιστον των κατοίκων ζούσαν κάτω από το όριο της φτώχειας. Σε μεγάλο βαθμό τα θύματα δεινάζονται από τη βιομηχανία του σεξ εξαιτίας των απαγορευμένων ελπίδων που τους υπόσχεται μία τέτοια ανάμειξη. Τα παιδιά αυτά και οι οικογένειες τους έχουν χαμηλή μόρφωση και εργάζονται περιστασιακά γεγονός που τα κάνει να εμπλέκονται σε τέτοιες εργασίες πιο εύκολα γιατί τους προσφέρει μεγαλύτερη υποτιθέμενη οικονομική ελευθερία.

Η Hilda, μία πρώην ανήλικη πόρνη εκφράζει την έλλειψη ευκαιριών και την απελπισία που την ανάγκασαν να στραφεί στη βιομηχανία του σεξ :

Ίσως είναι καλύτερο να εργάζεσαι σαν συνοδός ή πόρνη από το να μη κάνεις τίποτα απολύτως με σκοπό να επιβιώσεις. Και επίσης αυτό συνέχεια συμβαίνει παντού με τους ανθρώπους, χρησιμοποιεί ο ένας τον άλλον προς όφελός του. Εάν οι πελάτες θεωρούν πως μας χρησιμοποιούν το ίδιο ακριβώς μπορούμε να πούμε κ εμείς. Ζούμε σε μία κοινωνία στην οποία η ζωή είναι μία σειρά εκμετάλλευσης. Το θλιβερό είναι πως εμείς, οι φτωχές, οι συνοδοί είμαστε αυτές τις οποίες εκμεταλλεύονται πιο συχνά. (ECPAT International 2008)

Οι διαστάσεις του προβλήματος

Η βιομηχανία του σεξουαλικού τουρισμού είναι μεγάλη πλούσια και καταστροφική και για τον λόγο αυτό ευδοκιμεί στις περιοχές των Φιλιππίνων όπου επικρατεί ρατσισμός και σεξισμός. Αυτό εκθέτει τις γυναίκες και τα κορίτσια στη βία και την ταπείνωση και τις αφήνει στην κατάσταση αυτή μέρα με τη μέρα και χρόνο με τον χρόνο μέχρι να μη μπορούν πλέον να τους προσφέρουν κάτι περισσότερο (Jeffreys 1999 σελ. 190).

Γενικά είναι δύσκολο να συλλάβουμε και να ποσοτικοποιήσουμε πλήρως την κλίμακα του προβλήματος. Ερευνητές και ομάδες που ασχολούνται με το ζήτημα αυτό γνωρίζουν πως ο παιδικός σεξουαλικός τουρισμός είναι πλέον ευρέως διαδεδομένος αλλά το ζήτημα είναι εάν εν τέλει η αύξηση αυτή σχετίζεται με τη μείωση του παραδοσιακού τουρισμού. Απάντηση στην ερώτηση αυτή θα μπορέσει να υπάρξει μόνο εάν η κυβέρνηση των Φιλιππίνων και οι νομοθέτες είναι διατεθειμένοι να προστατεύσουν τα παιδιά του έθνους τους και όχι τα έσοδα από αυτού του είδους τη βιομηχανία τουρισμού.

Συμπεράσματα

Στις φτωχές περιοχές των Φιλιππίνων τα παιδιά συνεχίζουν να υποφέρουν στα χέρια των ξένων ταξιδιωτών οι οποίοι επιδιώκουν να καταστρέψουν το μέλλον τους προκειμένου να ικανοποιήσουν τον εγωισμό και τις άπληστες επιθυμίες τους. Αυτή η έρευνα επικεντρώθηκε στο να τονίσει τις οδυνηρές συνέπειες της παρατεταμένης φτώχειας, της ανισότητας, της παγκοσμιοποίησης και των κυβερνήσεων. Παρά τις αυξημένες κοινωνικές ανησυχίες σχετικά με τα θύματα του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού το συνολικό υπόβαθρο γνώσεων είναι ακόμα εύθραυστο. Η υ σχετικά με το θέμα αυτό δεν έχει προχωρήσει πέρα από τα ανέκδοτα στοιχεία. Σαν αποτέλεσμα αυτού υπάρχουν ελάχιστα αξιόπιστα στοιχεία για να μπορούμε να έχουμε ολοκληρωμένα αποτελέσματα. Επιπλέον μεθοδολογίες οι οποίες χρησιμοποιούνται για την παραγωγή αυτών είναι ακόμα σε πολύ αρχικό στάδιο.

Είναι ανάγκη να υπάρξει ποιοτική και ποσοτική έρευνα σε μικροοικονομικό και μακροοικονομικό επίπεδο σχετικά με τον παιδικό

σεξουαλικό τουρισμό. Επιπλέον η έρευνα θα πρέπει να επεκταθεί σε καινοτόμα ερευνητικά ερωτήματα. Με βάση την αξιολόγηση της βιβλιογραφίας της έρευνας αυτής προτείνονται για μελλοντική μελέτη τα ακόλουθα θέματα : (α) έρευνα της έννοιας της κοινωνικής ανοχής σε θέματα παιδικού σεξουαλικού τουρισμού και πως η σωτηρία και η αποκατάσταση αντιμετωπίζονται, (β) η σύγκριση και η αντιπαραβολή της μεθοδολογίας και των θεωριών και η αντιμετώπιση του φαινομένου. Ταυτοποίηση των ατόμων που διεξάγουν έρευνες τις πηγές των στοιχείων και τα κενά των ερευνών που χρειάζεται να καλυφθούν, (γ) η σύγκριση και η αντιπαραβολή της νομοθεσίας και της επιβολής της σε τέτοια έθνη, επιπλέον προληπτικά μέτρα και εκστρατείες θα πρέπει να υποστηριχθούν εναντίον του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού και (δ) να αναλυθεί ο ρόλος που οργανώνει τα έθνη και την επιχειρηματικότητα της κοινωνίας για την καταπολέμηση του παιδικού σεξουαλικού τουρισμού.

3.5.3 Διεθνής τουρισμός και σεξουαλικός τουρισμός στην Κένυα

Παγκοσμίως οι διεθνείς τουριστικές αφίξεις έχουν αυξηθεί σταθερά από 69 εκ. το 1960 σε 160 εκ. το 1970, 458 εκ το 1990 κ 625 εκ. το 1999(WTO, 1999).Σε αυτή την αύξηση συμπεριλαμβάνεται και η αύξηση του σεξουαλικού τουρισμού μέσω του μαζικού τουρισμού καθώς πολλοί τουρίστες επισκέπτονται νέους προορισμούς. Στην Κένυα ο διεθνής τουρισμός έχει αυξηθεί ραγδαία και είναι αυτή τη στιγμή μία από τις κυριότερες και πιο καθιερωμένες βιομηχανίες. Οι περισσότεροι από τους τουρίστες που επισκέπτονται την Κένυα ανήκουν στον μαζικό τουρισμό και πηγαίνουν αναζητώντας τα 5 "S". Ως εκ τούτου η έξαρση του μαζικού τουρισμού στην Κένυα είναι επίσης άρρηκτα συνδεδεμένη με την αύξηση του σεξουαλικού τουρισμού στη χώρα. Αυτό αποδεικνύεται βλέποντας πως η Κένυα συμπεριλαμβάνεται στους δημοφιλέστερους προορισμούς σεξουαλικού τουρισμού.

Γιατί οι τουρίστες επισκέπτονται την Κένυα

Οι λόγοι για τους οποίους κάποιος θα επισκεφθεί την Κένυα είναι πολλοί βάσει τεκμηριωμένων στατιστικών μελετών. Πρώτων είναι η φυσική ομορφιά της Κένυας και τα τοπία της τα οποία την κατατάσσουν στα πιο όμορφα και ενδιαφέροντα μέρη του κόσμου. Δεύτερον είναι το σαφάρι. Η Κένυα έχει τεράστια βιοποικιλία σε χλωρίδα και πανίδα πράγμα που την κάνει ιδανικό τόπο τουρισμού. Μέσα

Σε μία έκταση 582,6646 τετραγωνικών χιλιομέτρων το 8% είναι προστατευόμενες περιοχές και έχουν οριστεί ως εθνικά πάρκα. Η Κένυα έχει 309 γνωστά είδη θηλαστικών και 1067 είδη πτηνών (Weaver, 1998). Η πρώτη προστατευόμενη περιοχή, το εθνικό πάρκο του Ναϊρόμπι, έχει καθιερωθεί από το 1946 και σήμερα η Κένυα έχει 59 εθνικά πάρκα κάθε ένα από τα οποία διαφέρουν σε ποικιλία και θεάματα. Πέρα όμως από την φυσική ομορφιά και το σαφάρι, οι λευκές αμμώδεις παραλίες, το καλό κλίμα και οι δραστηριότητες που έχουν σχέση με την κουλτούρα του τόπου είναι λόγοι για τους οποίους οι τουρίστες επισκέπτονται την Κένυα.

Αν και δεν είναι επισήμως αποδεδειγμένο ένα μεγάλο ποσοστό αλλοδαπών τουριστών οι οποίοι επισκέπτονται την Κένυα συχνά επιδίδονται σε σεξουαλικό τουρισμό ή είναι έστω ένα κομμάτι των δραστηριοτήτων τους κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους (Chissam 1996, Sindiga 1999). Η πλειοψηφία των τουριστών που επισκέπτονται την Κένυα είναι κυρίως από τη Γερμανία, Αγγλία, Ελβετία, Ιταλία και Γαλλία. Υπάρχουν όμως και άλλοι από Αμερική, Ιαπωνία, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, και από σκανδιναβικές χώρες. Μερικές από τις χώρες αυτές έχουν καθιερώσει τον σεξουαλικό τουρισμό σε μερικούς από τους πιο διάσημους προορισμούς σεξουαλικού τουρισμού όπως είναι η Ταϋλάνδη (Ryan και Hall 2001). Ως εκ τούτου συνοψίζοντας μπορούμε να πούμε πως είναι πιθανό να ασκούν τις ίδιες δραστηριότητες κατά την παραμονή τους στην Κένυα.

Όπως οι περισσότερες αναπτυσσόμενες χώρες η Κένυα είναι κυρίως μία αγροτική χώρα όπου η γεωργία κατέχει το 24% του ΑΕΠ. Πλέον η οικονομική επίδοση της Κένυας παρουσιάζει φθίνουσα πορεία. Το κατά κεφαλήν εισόδημα είναι περίπου US \$ 260 και πάνω από το 50 % του πληθυσμού της χώρας ζει κάτω από το όριο της φτώχειας με αυτές σε χειρότερη θέση τις γυναίκες (CBS 2001)

Η οικονομία του τουρισμού και η βιομηχανία του σεξουαλικού τουρισμού

Κατά την ανεξαρτησία του 1963, η Κένυα στηρίζονταν οικονομικά στην εξαγωγή της καλλιέργειάς της και αυτό πολύ γρήγορα η κυβέρνησή της προσπάθησε να το διαφοροποιήσει αυτό βασιζόμενη σε μια οικονομική πολιτική η οποία θα άνοιγε τις πόρτες προσελκύοντας το ενδιαφέρον

ξένων επενδυτών. Αναγνωρίζοντας τους περιορισμούς που είχε στον γεωργικό και βιομηχανικό τομέα σε συνδυασμό με το εκτιμώμενο εργατικό δυναμικό η κυβέρνηση της Κένυα αποφάσισε να στραφεί στον τουρισμό σαν κύρια βιομηχανία της χώρας. Οι αριθμοί των τουριστών καθώς και τα έσοδα από τον τουρισμό έχουν αυξηθεί ραγδαία μετά την ανεξαρτησία αν και μερικές διακυμάνσεις (συμπεριλαμβανομένων κάποιων πτωτικών τάσεων) έχουν επίσης αναφερθεί.

Ανάμεσα στο 1965 και στο 1972 ο αριθμός των ανθρώπων οι οποίοι επισκέφθηκαν την Κένυα αυξήθηκε κατά 132 % πράγμα που οδήγησε σε περισσότερες επενδύσεις στη βιομηχανία του τουρισμού και έτσι δημιουργήθηκαν περισσότερες θέσεις εργασίας από ποτέ.

Από το 1987 ο τουρισμός στην Κένυα είναι ο κυριότερος παράγοντας εσόδων στη χώρα ξεπερνώντας τα έσοδα από την εξαγωγή σοδειών καφέ και τσαγιού. Η βιομηχανία του τουρισμού απασχολεί περίπου 1,3 εκ. Κενυατών. Ο τουρισμός επίσης συνδέεται με πολλές εγχώριες βιομηχανίες και είναι δυνητικά χρήσιμο εργαλείο για παραγωγική ανάπτυξη σε παραμελημένες περιοχές. Επίσης συμβάλλει ουσιαστικά στα έσοδα της χώρας με τους φόρους, τους εισαγωγικούς δασμούς, τις επαγγελματικές άδειες και τα τέλη. Ως εκ τούτου ο τουρισμός στην Κένυα επισήμως εμφανίζεται σαν ο κυριότερος παράγοντας εσόδων, πηγή εργασίας και γενικής ανάπτυξης. Η σημασία της Κενυάτης οικονομίας έχει μεγάλη σχέση με τις τουριστικές πολιτικές συμπεριλαμβανομένων αυτών που σχετίζονται με τον σεξουαλικό τουρισμό.

Τα φύλα και η πολιτική οικονομία του σεξουαλικού τουρισμού στην Κένυα

Αυτή η ενότητα παρουσιάζει μία επισκόπηση των φύλλων και της πολιτικής οικονομίας του σεξουαλικού τουρισμού στην Κένυα. Αναμφισβήτητα αντιπροσωπεύει μία άδικη κοινωνική τάξη και είναι ένας θεσμός που οικονομικά εκμεταλλεύεται τις γυναίκες (Awanothara 1975, Cohen 1988, Montgomery 2001). Ο σεξουαλικός τουρισμός πρέπει να παρατηρηθεί μέσα στο πλαίσιο της διαρθρωτικής ανισότητας, και της φυλετικής ανισορροπίας πράγμα το οποίο είναι συνήθως άδικο για τις γυναίκες και κάνει τις γυναίκες, κυρίως από την Αφρική, εκμεταλλεύσιμες και υποτακτικές.

Η ανισότητα ενισχύεται μέσω πολλών προωθητικών διαφημίσεων που σχετίζονται με τη δύναμη των αντρών ,τις δραστηριότητές τους, και την κυριότητά τους ενώ οι γυναίκες παρουσιάζονται σαν παθητικές, διαθέσιμες και σαν αντικείμενα προς χρήση .Σεξουαλικές και εξωτικές μορφές γυναικών στην τουριστική βιομηχανία χρησιμοποιούνται σαν στοιχεία μάρκετινγκ και έτσι πολύ συχνά ενισχύει τα πατριαρχικά πρότυπα. Η πατριαρχία και η σεξουαλικότητα των γυναικών έχει σαν αρχή πως το αρσενικό κυριαρχεί υπέρ του θηλυκού και ότι το πιο ηλικιωμένο αρσενικό υπερτερεί του νεότερου. Επομένως οι άντρες μπορούν να ελέγξουν την γυναικεία σεξουαλικότητα και τον κοινωνικών ιδρυμάτων μέσω των οποίων ασκείται αυτή η δράση οικογένεια. Έτσι η γυναικεία πορνεία προωθείται αλλά ταυτόχρονα είναι στιγματισμένη και θεωρείται αποκλίνουσα συμπεριφορά. Όπως όλες οι συναλλαγές ο σεξουαλικός τουρισμός είναι ταυτόχρονα οικονομικό και πολιτικό φαινόμενο γιατί θα πρέπει να υπάρχει μία αγορά και η συναλλαγή θα πρέπει να θεωρείται κοινωνικά και πολιτικά νόμιμη.(Fish1984, Richter 1995). Ο σεξουαλικός τουρισμός στην Κένυα όπως και σε άλλα μέρη του κόσμου δεν θεωρείται ακολασία και/ή έγκλημα μα μία απάντηση στην πολιτική οικονομία και στην γυναικεία σεξουαλικότητα. Οι πόρνες (αναφερόμαστε σε γυναίκες) είναι σεξουαλικά θύματα ενώ οι άντρες έχουν εξουσιοδοτηθεί σαν σεξουαλικοί φορείς γιατί συχνά χρησιμοποιούν την οικονομική τους δύναμη για να δισπάζονται τον ρόλο του φύλλου τους και για να ενισχύουν τη δύναμη της σχέσης της αντρικής επικράτησης και της γυναικείας υποταγής. Οι πόρνες είναι πολύ συχνά φτωχά θύματα των καταστάσεων οι οποίες υπακούν στις διαταγές των πλουσίων και δυνατών αντρών τουριστών οι οποίοι είναι εκμεταλλευτές και συχνά έχουν αποκλίνουσες συμπεριφορές. Αυτές οι σχέσεις οδηγούν στην αντικειμενοποίηση και εμπορευματοποίηση των γυναικείων σωμάτων. Ωστόσο είναι σημαντικό να σημειώσουμε πως αν και οι περισσότερες γυναίκες νιώθουν πως τις εκμεταλλεύονται υπάρχουν και μερικές οι οποίες νιώθουν πως κάνοντας αυτό κυριαρχούν υπέρ των ανδρών και έχουν αυτές τη δύναμη και όχι οι άντρες(Ryan και Halla 2001)

Η αγορά για γυναίκες τουρίστριες

Ο τουρισμός εδώ έχει άλλες διαστάσεις. Είναι πλέον γνωστό πως στην Κένυα υπάρχει και σεξουαλικός τουρισμός για γυναίκες τουρίστριες. Συνήθως επισκέπτονται την Κένυα με σκοπό να γνωρίσουν έναν ντόπιο άντρα όπως ακριβώς παρουσιάζονται στις τουριστικές διαφημίσεις. Σε αυτές τις περιπτώσεις οι Ευρωπαϊκές φαντάζονται έναν μαύρο άντρα σαν πιο δυνατό και πιο σεξουαλικά ενεργό σε αντίθεση με τους μαύρους άντρες της χώρας τους. Μελέτες των σχέσεων μεταξύ γυναικών τουριστριών και ντόπιων ανδρών έχουν πραγματοποιηθεί στην Τζαμάικα αλλά και σε άλλα μέρη του κόσμου. Μία τέτοια έρευνα πραγματοποιήθηκε από τους Pruitt και LaFont (1995) στην οποία μελέτησαν τον τουρισμό στην Τζαμάικα. Στην μελέτη τους επινοήθηκε ο ορισμός "ρομαντικός τουρισμός ο οποίος χρησιμοποιείται αντί του σεξουαλικού. Βασιζόμενοι στις παρατηρήσεις τους αποδείχθηκε ότι και η γυναίκα τουρίστρια αλλά και ο ντόπιος άντρας έβλεπαν τη σχέση τους με περισσότερο ρομαντισμό και συντροφικότητα παρά σαν μία πληρωμένα συναλλαγή. Οι εμπλεκόμενοι ήταν συναισθηματικά συνδεδεμένοι επιθυμώντας μια μακράς διάρκειας σχέση.

Επίσης οι γυναίκες του Τρίτου Κόσμου μεταναστεύουν σε ξένες χώρες για να διασκεδάσουν τους ξένους άντρες ή σαν νύφες. Αυτή η τελευταία τάση δίνει στην τουριστική βιομηχανία μία νέα διάσταση. Άντρες από Σκανδιναβία, Αυστραλία, Αγγλία, Αμερική και Ιαπωνία θέλουν τώρα να έχουν πρόσβαση στις γυναίκες του Τρίτου Κόσμου όχι μόνο ταξιδεύοντας εκεί αλλά θέλουν τις υπηρεσίες των γυναικών και στο σπίτι τους.

Η παιδική πορνεία αναπτύσσεται στην Κένυα εμπλέκοντας νεαρά αγόρια και κορίτσια. Αυτό παλαιότερα δεν ήταν συχνό φαινόμενο στην Κένυα αλλά με την έξαρση του HIV/AIDS, πολλά ορφανά παιδιά στρέφονται τώρα στην πορνεία.

Τα διάφορα είδη του σεξουαλικού τουρισμού

Η βιομηχανία του σεξουαλικού τουρισμού έχει πολλές διαφορετικές διαστάσεις. Μερικές φορές περιλαμβάνει βίντεο τα οποία παρουσιάζουν γυμνές χορεύτριες στα οποία καμία απευθείας φυσική επαφή δεν λαμβάνει χώρα αλλά έτσι κατά κάποιον τρόπο οι τουρίστες εμπλέκονται σε ηδονοβλεψία. Υπάρχουν επίσης οι κλασικές πόρνες και οι

ανεξάρτητες οι οποίες “μπαινοβγαίνουν” στην πορνεία αναλόγως των οικονομικών τους αναγκών. Σε αυτήν την περίπτωση ο σεξουαλικός τουρισμός μπορεί να θεωρηθεί σαν ημιτελές εμπόριο και η σχέση ανάμεσα στην εργαζόμενη του σεξ και στον πελάτη μπορεί να οδηγήσει σε αμφιβολίες (Ryan και Hall) ιδιαιτέρως εάν η σχέση μετατοπιστεί από την οικονομική της βάση σε κοινωνική.

Υπάρχει επίσης και η πιο επίσημη έννοια της πορνείας οι εργαζόμενες δουλεύουν με τη βοήθεια μεσαζόντων. Αφού ο σεξουαλικός τουρισμός είναι παράνομος οι πόρνες συχνά αναγκάζονται να χρησιμοποιήσουν κέντρα ψυχαγωγίας όπως κλαμπ, μπαρ κλπ προκειμένου να εργαστούν. Επίσης ένα άλλο είδος σεξουαλικού τουρισμού συνδέεται με την πορνεία. Αυτός ο τύπος πορνείας είναι ένα είδος σκλαβιάς διότι αναγκάζονται να το κάνουν από άτομα της οικογένειάς τους ή είναι θύματα απαγωγής.

Η αγορά του σεξουαλικού τουρισμού στην Κενυατική Ακτή

Η Κενυατική Ακτή κατά μήκος του Ινδικού Ωκεανού είναι γνωστή για τον σεξουαλικό τουρισμό. Φιλοξενεί περίπου το 66% περίπου των τουριστικών δραστηριοτήτων της Κένυας, αν και δεν υπάρχουν διαθέσιμα ακριβή στοιχεία, ο σεξουαλικός τουρισμός είναι μία από τις κυριότερες δραστηριότητες της ακτής (Sindiga 1999). Η Κενυατική Ακτή σαν τουριστικός προορισμός εμφανίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1920 προσελκύοντας κυρίως τους λευκούς αποίκους και τους οικιακούς κυβερνητικούς αξιωματούχους οι οποίοι αναζητούσαν ενθουσιώδεις διακοπές εκεί.

Οι κυριότεροι λόγοι για τους οποίους κάποιος επισκέπτεται την ακτή είναι η άγρια φύση, οι λευκές αμμώδεις παραλίες, ο ήλιος, η θάλασσα, το σεξ, τα γραφικά χαρακτηριστικά, οι φιλόξενοι άνθρωποι, τα ιστορικά σημεία, τα εθνικά μουσεία, και τα εθνικά πάρκα δίπλα στην ακτή και οι τουριστικές εγκαταστάσεις διεθνών προτύπων όπως τα ξενοδοχεία και τα αεροδρόμια.

Οι υψηλές προσδοκίες των τουριστών από με την ακτή είναι ολοφάνερη από τα μεγάλα νούμερα ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων σε σύγκρισή με άλλες περιοχές της χώρας.

Υπάρχουν περίπου 412 ξενοδοχεία στην ακτή, η πλειοψηφία των οποίων έχουν δημιουργηθεί τα τελευταία 25 χρόνια. Περισσότερες από τις τουριστικές δραστηριότητες της ακτής λαμβάνουν χώρα στις παραθαλάσσιες πόλεις της Μομπάσα, Μιλίντι, Λαμού, Κιλίφι και Γουατάμου. Οι τουρίστες κάνουν ηλιοθεραπεία, κολυμπούν τα ξενοδοχεία, οργανώνουν εκδρομές, και επισκέπτονται μουσεία και κοντινά χωριά.

Ένας επίσης λόγος της ανάπτυξης του τουρισμού στην ακτή είναι η βελτίωση του αεροδρομίου της Μομπάσα μέσα στα διεθνή πρότυπα (το αεροδρόμιο φιλοξενεί τσάρτερ απευθείας πτήσεις από Ευρωπαϊκούς προορισμούς. Η πτήσεις τσάρτερ είναι ο φθηνότερος τρόπος για να κάνει πραγματοποιήσει το μεγάλης απόστασης ταξίδι προς την Κένυα. Με αυτόν τον τρόπο επισκέπτονται μαζικά την Μομπάσα τουρίστες από την Γερμανία, την Ελβετία, την Ιταλία και άλλα μέρη της Ευρώπης.

Αυτές οι δραστηριότητες έχουν σοσιοοικονομική επίδραση στον σεξουαλικό τουρισμό. Η παρουσίαση των Αμερικάνων, των Βρετανών, των Γερμανών και άλλων στην Μομπάσα και σε άλλα μέρη της ακτής αναζητώντας ξεκούραση και πραγματοποίηση τουριστικών δραστηριοτήτων είναι επίσης παράγοντας έλξης νεαρών ντόπιων κοριτσιών να συσχετιστούν με τη βιομηχανία του σεξ (Sindiga και Chissim 1996)

Επίσης οι γυναίκες με πολυεθνική ταυτότητα ή οι ντόπιες γυναίκες οι οποίες βρίσκονται στην ακτή θεωρούνται από τους ξένους τουρίστες πιο υπάκουες.

Συνοψίζοντας, τα κυριότερα χαρακτηριστικά που έχουν κάνει την Κενυάτικη Ακτή δημοφιλή προορισμό σεξουαλικού τουρισμού είναι 1) ο μεγάλος αριθμός τουριστικών εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων που λαμβάνουν χώρα στην ακτή 2) οι τουριστικές ατραξιόν όπως άμμος, ήλιος, θάλασσα και σεξ 3) ξένες στρατιωτικές βάσης στην ακτή 4) το Διεθνές Αεροδρόμιο της Μομπάσα 5) η παρουσία γυναικών οι οποίες φαίνονται υπάκουες 6)η παρουσία κρουαζιερόπλοιων στην περιοχή. Σαν αποτέλεσμα αυτών των παραγόντων εγκαταστάσεις σεξουαλικού τουρισμού όπως οίκοι ανοχής και ιδιωτικά εξοχικά σπίτια ξεφυτρώνουν παντού στην ακτή και κυρίως ανήκουν σε ξένους (1987, Sindiga 1999).

Παράγοντες κινήτρων : γιατί οι τουρίστες ψάχνουν για σεξ;

Υπάρχουν πολλοί παράγοντες οι οποίοι εμφανίζονται σαν κίνητρα και προωθούν τον σεξουαλικό τουρισμό στις χώρες του Τρίτου Κόσμου συμπεριλαμβανομένης και της Κένυας. Όταν οι τουρίστες πηγαίνουν σε έναν προορισμό είναι η σιγουριά της ανωνυμίας που τους απαλλάσσει από τους συνηθισμένους φραγμούς οι οποίοι καθορίζουν τις συμπεριφορές τους όταν βρίσκονται στην χώρα τους. Η συμπεριφορά κάποιου ατόμου είναι συνήθως διαφορετική όταν είναι μακριά από το σπίτι του. Ο τουρισμός επιτρέπει στους ανθρώπους να "χάσουν" την ταυτότητά τους και τους δίνει την ελευθερία να δραπετεύσουν από την πραγματικότητα και να ζήσουν τις φαντασιώσεις τους. Οι περισσότεροι τουρίστες συμπεριφέρονται διαφορετικά όταν βρίσκονται σε διακοπές. Θα ξοδεύσουν περισσότερα χρήματα, θα χαλαρώσουν περισσότερο, θα πιούν περισσότερο, θα φάνε περισσότερο και θα επιτρέψουν στους εαυτούς του απολαύσεις που δεν θα επέτρεπαν στον τόπο τους. Άντρες οι οποίοι ποτέ δεν θα επισκέπτονταν οίκους ανοχής στην χώρα τους, στις διακοπές καταλήγουν να το κάνουν γιατί δεν υπάρχει η πιθανότητα αποκάλυψης ή τιμωρίας της πράξης τους.

Οι τουρίστες αναζητούν εμπορικά το σεξ σε μέρη όπως η Κένυα γιατί οι σεξουαλικές υπηρεσίες εκεί είναι πιο φθηνές σε σχέση με το τι θα έπρεπε να πληρώσουν στη χώρα τους. Ταξιδεύοντας στην Κένυα τους δίνεται η ευκαιρία να ζήσουν έναν τρόπο ζωής που στη χώρα τους δεν θα μπορούσαν ποτέ να ζήσουν. Ενδεχομένως μερικοί από αυτούς κάνουν ταπεινές δουλειές στις βιομηχανικές χώρες τους αλλά εξαιτίας της ανισότητας στους μισθούς και της συναλλαγματικής ισοτιμίας εμφανίζονται σαν πλούσιοι όταν βρίσκονται σε μία πιο φτωχή χώρα όπως είναι η Κένυα. Επομένως ξοδεύουν τα λεφτά τους για την απόλαυση σεξουαλικών υπηρεσιών που στον τόπο τους είναι μόνο για πλούσιους. Αυτό απεικονίζεται και σε μία συνέντευξη ενός Γερμανού στον Chissim.

"... ο Marco είπε πως ήταν στην Κένυα περίπου ένα μήνα και μέσα στις τελευταίες 4 ημέρες καυχήθηκε πως είχε ήδη συννευρεθεί σεξουαλικά με 5 κοπέλες. Με την μία έγινε στην παραλία αλλά προσποιήθηκε πως δεν είχε καθόλου λεφτά και έτσι δεν την πλήρωσε. Με την άλλη επίσης στην παραλία της έδωσε 100/- (λιγότερα από \$2) και της είπε πως δεν είχε περισσότερα λεφτά και στις άλλες 3 έδωσε 200/- (σχεδόν \$3,50)..."

Ένας άλλος λόγος που εξηγεί την σεξουαλική εκμετάλλευση των γυναικών στις χώρες του Τρίτου Κόσμου συμπεριλαμβανομένης και της Κένυας, είναι η επιθυμία κάποιου μέρους των τουριστών να ζήσουν κάτι καινούριο και ξεχωριστό με άτομο διαφορετικής φυλής. Μερικοί από αυτούς που ταξιδεύουν στην Κένυα ίσως έχουν ταξιδεύσει και σε κάποιο άλλο μέρος όπως η Ταϋλάνδη γνωστή για τη σεξουαλική βιομηχανία του τουρισμού και ίσως στην Κένυα να περιμένουν να βρουν κάποιο διαφορετικό φυλετικό είδος.

Για μερικούς από αυτούς η Κένυα αντιπροσωπεύει την Αφρική και αντιλαμβάνονται τη ζωή σαν άγρια και άξεστη και το μέρος γεμάτο ανθρώπους χωρίς όρια και έλεγχο ειρηνικούς και πολύγαμους. Αυτοί οι λόγοι μπορεί εν μέρη να εξηγήσουν γιατί αρκετές Ευρωπαϊές γυναίκες επισκέπτονται την Κένυα αναζητώντας σεξ. Υπολογίζεται πως το περίπου 5% των Ευρωπαϊών γυναικών που επισκέπτονται την Κένυα πηγαίνουν σε αναζήτηση του σεξ με περισσότερες να οι γυναίκες από Γερμανία και από Ελβετία.

Σε μερικές Αφρικάνικες φυλές η παρθενία έχει μεγάλη σημασία. Αυτή η αντίληψη αυξάνει την επιθυμία των σεξουαλικών τουριστών να κάνουν σεξ με νεαρές κοπέλες, με την ελπίδα να κάνουν σεξ με μία παρθένα. Επίσης θεωρούν πως οι νεαρές κοπέλες έχουν λιγότερες πιθανότητες να πάσχουν από τον ιό του HIV/AIDS.

Μερικοί τουρίστες εμπλέκονται σε σεξουαλικό τουρισμό λόγω δύσκολων συναισθηματικών σχέσεων που έχουν στη χώρα τους εξαιτίας (ίσως) γυναικών οι οποίες αμφισβητούν την ανδρική τους κυριαρχία. Αρκετοί άνδρες δυσκολεύονται να δεχθούν την μείωση των προνομίων τα οποία μια πατριαρχική κοινωνία παραδοσιακά απονέμει στους άντρες και είναι πραγματικότητα σε πολλά μέρη του κόσμου.

Η δύναμη της διαφήμισης

Οι τουρίστες επισκέπτονται επίσης τις χώρες του Τρίτου Κόσμου, εξαιτίας αρκετών προωθητικών μηνυμάτων και διαφημίσεων όπου εμφανίζονται ρομαντικές εικόνες γυναικείων σωμάτων δίπλα σε πισίνες ή μέσα στο νερό. Οι τουριστικές μπροσούρες είναι γεμάτες με γυναίκες από την Αφρική σε τουριστικά σημεία, οι οποίες παρουσιάζονται αισθησιακές και διαθέσιμες. Αυτές οι εικόνες δημιουργούν στους σεξουαλικοί τουρίστες αίσθηση πως μπορούν να έχουν τον απόλυτο

έλεγχο επάνω στο γυναικείο σώμα, επειδή θα πληρώσουν μερικά χρήματα. Ο σεξουαλικός τουρισμός έχει επίσης ευδοκιμήσει κατά μήκος Κενυάτικης Ακτής διότι υπάρχουν οι κατάλληλες εγκαταστάσεις σε αυτό το μέρος. Η ακτή έχει μεγάλο αριθμό ξενοδοχείων, νυχτερινών κέντρων, μπαρ και παραλιών με αποτέλεσμα να μπορούν να δημιουργηθούν σεξουαλικές σχέσεις μεταξύ μιας εκδιδόμενης γυναίκας και ενός πελάτη και αργότερα να επισφραγισθούν. Επιπλέον αυτό μπορεί να γένει πολύ εύκολα, λόγω των χαλαρών μέτρων των αστυνομικών αρχών που εύκολα υποκύπτουν σε δωροδοκίες και είναι επιρρεπείς στο να κάνουν "τα στραβά μάτια" μπροστά σε τέτοιου είδους δραστηριότητες. Επίσης στην Κενυάτικη Ακτή ανθίζει η μαφία που σχετίζεται με την βιομηχανία του σεξ και των ναρκωτικών. Αυτοί είναι άνθρωποι οι οποίοι διαθέτουν πάρα πολλά χρήματα και έτσι είναι ικανοί να ξεφεύγουν από τα προβλήματα. Επίσης έχουν τη δυνατότητα να κανονίζουν παροχή υπηρεσιών του σεξ και εκτός της χώρας τους (Sindiga 1999/Chessim 1996/Migot-Adhola et al 1982).

"Τα κίνητρα σεξουαλικού τουρισμού για ένα κομμάτι σεξουαλικών τουριστών είναι η ευχαρίστηση και η ερωτική δύναμη που νιώθουν έχοντας τον απόλυτο έλεγχο επάνω σε ένα ξένο σώμα" (Ryan & Kinder 1996)

Η αντρική υπεροχή γίνεται αντιληπτή σαν κάτι φυσιολογικό σε αρκετές κουλτούρες και θρησκείες του κόσμου. Οι αρχές (σύμφωνα με αρκετές κουλτούρες) οι οποίες προσδιορίζουν τον ρόλο του αρσενικού είναι η δύναμη, η υπεροχή, η ενέργεια, ο ανδρισμός και η υπεροχή ενώ αυτές που προσδιορίζουν το γυναικείο φύλο είναι η υποτακτικότητα, η παθητικότητα, η αδυναμία και η κατωτερότητα. Σε πολλά νομοθετικά συστήματα, κοινωνίες και θρησκείες οι γυναίκες εμφανίζονται σαν ιδιοκτησίες των αντρών και μέσω του σεξ εξαργυρώνουν τα καλά που τους προσφέρουν οι άντρες και με τον τρόπο αυτό παγιώνεται η κυριαρχία των αντρών. Η αντίληψη της αρσενικής κυριαρχίας επίσης διδάσκει στα αγόρια και στους άντρες ότι τα θηλυκά δεν έχουν καμία αξία ,πρέπει να έχουν λιγότερα σε σχέση με τα αρσενικά και τους αξίζει να αντιμετωπίζονται άσχημα και με κατώτερο τρόπο.

Παράγοντες προσφοράς –Γιατί οι εκδιδόμενες γυναίκες εμπλέκονται

“Αρκετές φορές δεν νιώθω τίποτα κατά τη διάρκεια των σεξουαλικών συνευρέσεων. Υπάρχουν στιγμές που νιώθω πληγωμένη. Εάν συνεχίζω να το κάνω αυτό είναι διότι χρειάζομαι χρήματα για εμένα και για τα παιδιά μου. Έχω μάθει να προσποιούμαι συναισθήματα μηχανικά για να εντυπωσιάζω τους πελάτες μου. Εάν το κάνεις πολύ καλά έρχονται συχνά και αυτό σημαίνει περισσότερα λεφτά” (Lin Lean Lim 2000)

Αυτή η γυναίκα από τις Φιλιππίνες εκφράζει τους λόγους για τους οποίους αρκετές γυναίκες του Τρίτου Κόσμου εργάζονται στη βιομηχανία του σεξουαλικού τουρισμού και τα συναισθήματά τους. Για πολλούς ο κυριότερος λόγος είναι η φτώχεια. Αρκετές γυναίκες από την Κένυα και γενικότερα γυναίκες του Τρίτου Κόσμου είναι απελπιστικά φτωχές. Έτσι η πορνεία τους φαίνεται να είναι η μοναδική λύση για να κατοχυρώσουν την δική τους επιβίωση και της οικογένειάς τους. Μετακινούνται στην Ακτή με την ελπίδα να γνωρίσουν έναν λευκό τουρίστα ο οποίος θα τις πληρώσει με αρκετά χρήματα ή και ίσως να θελήσει να τις παντρευτεί και να τις πάρει μαζί του στη δύση ή το λιγότερο να συνάψει σχέση συναισθηματική μαζί τους. Μερικές τις κοπέλες που αναμειγνύονται στην πορνεία προέρχονται από διαλυμένα σπίτι, είναι παιδιά του δρόμου ή είναι ορφανά. Η κερδοφορία από την πορνεία και η αύξηση της φτώχειας που ξεχνιέται η παραδοσιακή ηθική της κοινωνίας αρκετές φορές ακόμα και από τους ίδιους τους γονείς.

Αρκετοί θα αναρωτηθούν γιατί οι γυναίκες είναι γενικά πιο φτωχές σε σχέση με τους άντρες σε πολλές χώρες της Αφρικής συμπεριλαμβανομένης και της Κένυας . ακολουθούν μερικοί από τους κυριότερους λόγους.

Οι γυναίκες στις χώρες αυτές συνήθως έχουν περιορισμένη πρόσβαση σε παραγωγικούς πόρους όπως είναι η γη, το κεφάλαιο, ο εξοπλισμός των αγροκτημάτων και οι γεωργικές εισροές. Η διαχείριση της γης ιστορικά έχει μείνει έξω από τον έλεγχο των γυναικών. Οι κανονισμοί της κληρονομιάς στις περισσότερες κοινωνίες της Αφρικής εξυπηρετούν το αρσενικό φύλο οι οποίοι μπορούν πιο εύκολα να αποκτήσουν γη μέσω κάποιας κληρονομιάς παρά να αγοράσουν οι ίδιοι. Τα δικαιώματα των γυναικών σε θέματα γης είναι συνήθως περιορισμένα σε δικαιώματα χρήσης μόνο. Αυτό συνεπάγεται πως οι άντρες μπορούν πιο εύκολα να

έχουν πρόσβαση σε άλλες πηγές παραγωγής διότι μπορούν να χρησιμοποιήσουν τη γη σαν υποθήκη εάν χρειαστεί να δανειστούν χρήματα για να αγοράσουν επιπλέον παραγωγικούς πόρους. Αυτή η επιλογή όμως δεν είναι συνήθως διαθέσιμη και για τις γυναίκες.

Συγκριτικά με τους άντρες το μορφωτικό τους επίπεδο είναι κατώτερο και έχουν λιγότερες ευκαιρίες στην εκπαίδευση. Αυτό συμβαίνει διότι οι γονείς δίνουν προτεραιότητα (αν και αυτό με τα χρόνια έχει αρχίσει να αλλάζει) στην μόρφωση των αγοριών και ειδικότερα όταν οι οικονομικοί πόροι της οικογένειας είναι ανεπαρκείς. Άλλοι παράγοντες οι οποίοι επηρεάζουν την μόρφωση των νεαρών κοριτσιών είναι οι ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες ή μπορεί να αναγκαστούν να παντρευτούν πολύ νωρίς προς οικονομικό όφελος της οικογένειας.

Στην Κένυα οι γυναίκες επίσης έχουν πολύ υψηλούς δείκτες γονιμότητας και έλλειψη σωστού οικογενειακού προγραμματισμού. Αυτή η κατάσταση επιδεινώνεται εξαιτίας της υγείας των μητέρων και της διατροφικής τους κατάστασης. Έτσι οι γυναίκες "σηκώνουν" πολλά οικογενειακά βάρη συμπεριλαμβανομένης της φροντίδας των παιδιών, και γι' αυτό είναι πολύ δύσκολο να αναμειχθούν σε οποιαδήποτε βαρυσήμαντη οικονομική δραστηριότητα. Οι γυναίκες αυτές έχουν επίσης χαμηλή αντίληψη του εαυτού τους και των ικανοτήτων τους. Σε όλα αυτά μπορούμε να προσθέσουμε και την έλλειψη γνώσης σχετικά με τα δικαιώματά τους και τους πόρους οι οποίοι είναι διαθέσιμοι και γι' αυτές. Η κατάσταση αυτή επιδεινώνεται εξαιτίας των συμπεριφορών που επικρατούν στην κοινωνία σχετικά με τις ικανότητες των γυναικών και των κοινωνικοοικονομικών ρόλων.

Ένας άλλος παράγοντας που συμβάλλει στην φτώχεια των γυναικών είναι ο ορισμός της "ευάλωτης γυναίκας" οποίος υποστηρίζει πως κάθε γυναίκα η οποία έχει υποστεί αποπλάνηση, βιασμό ή τις έχουν παρατήσει οι σύντροφοί τους δεν έχουν καμία πιθανότητα να εργαστούν ή ακόμα και να παντρευτούν εξαιτίας της σεξουαλικής τους προϊστορίας. Με τον τρόπο αυτό πολλές γυναίκες έχουν μειωμένες ευκαιρίες και επιλογές και έτσι η πορνεία φαίνεται να είναι η μόνη λύση για να εξασφαλίσουν τα προς το ζην.

Σε πολλές περιοχές γίνονται διακρίσεις κατά των γυναικών από τους εργοδότες και είναι οι πιο κακοπληρωμένες ή ακόμα και εντελώς άνεργες

τις περισσότερες φορές. Παρασυρόμενες από το εύκολο και άφθονο χρήμα σε συνδυασμό με τα νέα κοινωνικά πρότυπα (η σχετική ανωνυμία και ελευθερία από την οικογενειακή και επαρχιακή επιτήρηση στους τουριστικούς προορισμούς) κάνουν την πορνεία μία εναλλακτική πηγή εργασίας για πολλές νεαρές γυναίκες.

HIV/AIDS

Η μάστιγα του HIV/AIDS είναι ένα μεγάλο πρόβλημα στις αναπτυσσόμενες χώρες. Στην Κένυα εκτιμάται πως 500 άνθρωποι πεθαίνουν από τον ιό ή νοσούν καθημερινά, αφήνοντας έτσι πολλά ορφανά παιδιά. Στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, αυτά τα νεαρά παιδιά γίνονται επικεφαλής των νοικοκυριών και επιβάλλεται να βρουν τρόπους και εφόδια για να προστατεύσουν τα αδέρφια τους. Για τις κοπέλες, η εύκολη εναλλακτική είναι να στραφούν στην πορνεία για να κερδίσουν κάποιο εισόδημα.

Πολλές τριτοκοσμικές χώρες αντιμετωπίζουν κρίση στον αγροτικό τομέα και για τον λόγο αυτό αναγκάζονται οι αγροτικοί λαοί, συμπεριλαμβανομένων και των νεαρών γυναικών, να μεταφερθούν στα αστικά κέντρα προς αναζήτηση εργασίας. Δεν μπορεί όμως ο καθένας να βρει εργασία σε αυτά τα αστικά κέντρα αλλά από τη στιγμή που βρίσκονται εκεί θα πρέπει να βρουν τα απαραίτητα για την επιβίωσή τους. Για πολλές γυναίκες η πορνεία είναι η λύση.

Η διάδοση νέων μορφών καταναλωτισμού, η αύξηση του υλισμού και το αυξανόμενο κόστος ενός προβεβλημένου τρόπου ζωής είναι τα κίνητρα για κάποιες νεαρές μετανάστριες να ακολουθήσουν την πορνεία. Επιπλέον τα οικονομικά προνόμια των εκδιδόμενων γυναικών είναι κίνητρο για κάποια μέλη της οικογένειας ή της κοινωνίας να εμπλακούν με την πορνεία ή να στρέψουν τις κοπέλες προς αυτή την πορεία.

Οι επιπτώσεις του σεξουαλικού τουρισμού στην Κένυα- όφελος ή σήψη

Ο σεξουαλικός τουρισμός μπορεί να εμφανίζεται και σαν κίνδυνος αλλά και σαν ευκαιρία απόκτησης πόρων. Εξαιτίας των εμπλεκόμενων κινδύνων πολλές γυναίκες προτιμούν να προσκολλώνται σε προαγωγούς ή άλλους "εμπόρους" για λόγους ασφάλειας και σιγουριάς και στο τέλος παίρνουν μικρότερη αμοιβή. Εναλλακτικά μπορούν να εργαστούν

ανεξάρτητα να έχουν μεγαλύτερες οικονομικές απολαβές αλλά να αντιμετωπίσουν με αυτόν τον τρόπο μεγαλύτερους κινδύνους. Πολύ συχνά οι πελάτες μπορεί να μη πληρώσουν την εκδιδόμενη γυναίκα μετά το παροχή των σεξουαλικών τους υπηρεσιών. Οι γυναίκες γενικά είναι απροστάτευτες σε τέτοιες περιπτώσεις και έτσι πλέον τις αντιμετωπίζουν σαν μέρος της δουλειάς τους.

Άλλοι υλικοί κίνδυνοι είναι το χρηματικό ποσό που θα πρέπει να δώσουν στην αστυνομία για να εξαγοράσουν την ελευθερία να εργάζονται και ειδικότερα από τη στιγμή που η εργασία τους πραγματοποιείται κυρίως το βράδυ. Οι γυναίκες επίσης κινδυνεύουν να χάσουν τα χρήματά τους από κλοπές.

Οι γυναίκες πολλές φορές μπορεί να δεχτούν επιθέσεις από ανικανοποίητους πελάτες. Μπορεί να έρθουν αντιμέτωπες με σωματικές επιθέσεις με τη μορφή σκληρότητας, βίας, βιασμού και σε σπάνιες περιπτώσεις να πληρώσουν ακόμα και με τη ζωή τους, όπως έγινε με μία γυναίκα το 1980.

“Η Monica Njeri ήταν μία 32χρονη μητέρα δύο παιδιών εργαζόταν ως πόρνη στην Μομπάσα και ήταν προκαταλυμένη σχετικά με τους αρσενικούς της πελάτες. Δολοφονήθηκε άγρια από τον Frank Sudstrom έναν 19χρονο Αμερικάνο ναύτη ο οποίος αναζητούσε ένα είδος σεξ το οποίο η Monica δεν ήταν διατεθειμένη να παρέχει. Καθώς δεν ήταν ικανοποιημένος με την απλή συνεύρεση αφού ξύπνησε προσπάθησε να της κλέψει τα λεφτά που της είχε δώσει καθώς και τα υπόλοιπα λεφτά που είχε. Η Monica ξύπνησε εκείνη την ώρα και επάνω στην πάλη που ακολούθησε εκείνος έσπασε ένα μπουκάλι μπίρας με το οποίο την μαχαίρωσε επανειλημμένα μέχρι θανάτου.”(Migot – Adhola 1982)

Αν και ο Sundstrom παραδέχθηκε την πράξη του η ποινή του ήταν να πληρώσει το ποσό των 500/- (περίπου \$46) και να υπογράψει μία εγγύηση καλής συμπεριφοράς.

Προβλήματα υγείας

Η γυναίκες που ασχολούνται με την πορνεία αντιμετωπίζουν πολύ συχνά προβλήματα υγείας. Είναι εκτεθειμένες σε πολλές σεξουαλικές ασθένειες συμπεριλαμβανομένου του HIV/AIDS. Αξίζει να σημειωθεί πως ακόμα και αν οι γυναίκες έχουν την διάθεση να λαμβάνουν μέτρα προφύλαξης, όπως για παράδειγμα προφυλακτικά, πολλοί τουρίστες δεν το δέχονται. Ο λόγος που δίνεται από κάποιους τουρίστες είναι πως μετριάζεται έτσι το πάθος και η απόλαυση και επίσης που έχοντας πάνω του κάποιο προφυλακτικό μπορεί να εκτεθεί σε τρίτους (Clift & Grabowski 1997). Έναν άλλο κίνδυνο υγείας που μπορεί να αντιμετωπίσει μία εκδιδόμενη γυναίκα είναι η ευαισθησία στον καρκίνο του τραχήλου της μήτρας ή του πρωκτού. Επιπλέον, αφού πολλές γυναίκες εξαναγκάζονται να ακολουθήσουν αυτό το επάγγελμα πολλές κάνουν χρήση αλκοόλ ή / και ναρκωτικών για να καταφέρουν να λειτουργήσουν. Με τον τρόπο αυτό εθίζονται και αρκετές φορές πέφτουν σε κατάθλιψη.

Εξαιτίας της φύσης του ο σεξουαλικός τουρισμός είναι ευρέως διαδεδομένος για τις αρνητικές κοινωνικές του επιπτώσεις. Ωστόσο υπάρχει και η άλλη όψη. Ο σεξουαλικός τουρισμός προσφέρει μεγάλο εισόδημα. πολλές γυναίκες οι οποίες έχουν εισέλθει στον χώρο αυτό έχουν δημιουργήσει μεγάλες περιουσίες και έχουν επενδύσει σε οικόπεδα και σπίτια στην πόλη. Αυτό γίνεται σε μεγάλο βαθμό διότι τα έσοδα από την πορνεία είναι συχνά περισσότερα από άλλες εναλλακτικές δυνατότητες εργασίας που έχουν οι γυναίκες με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο. Παρόλο που αρκετές κοπέλες δηλώνουν πως θα ήθελαν να ξεφύγουν από την πορνεία και να ασχοληθούν με άλλου είδους εργασίες επηρεάζονται από τα χρήματα που θα χάσουν.

Οι πορνεία συμβάλλει στην εθνική οικονομία ενισχύοντας τα κέρδη πολλών διακρατικών ξενοδοχείων και αεροπορικών εταιριών, μικροπωλητών στους δρόμους οι οποίοι πωλούν στολίδια, οδηγών ταξί, εργαζομένων σε ξενοδοχεία, ιδιοκτητών οίκων ανοχής και άλλων μεσαζόντων. Η αστυνομία, η πολιτεία, καθώς επίσης οι τοπικές αλλά και οι διεθνής επιχειρήσεις γνωρίζουν την αξία και τα οφέλη της βιομηχανίας του σεξουαλικού τουρισμού παρόλο που διακηρύσσουν που η πορνεία είναι ανήθικη.

Ο σεξουαλικό τουρισμός επίσης μπορεί να συμβάλλει και στις πολιτιστικές ανταλλαγές. Πολλές εκδιδόμενες γυναίκες αναγκάζονται να μάθουν ξένες γλώσσες διότι έχοντας τέτοιες ικανότητες θα μπορούν να εργαστούν ευκολότερα. Υπάρχουν επίσης περιπτώσεις στις οποίες τέτοιες εφήμερες σχέσεις έχουν οδηγήσει ακόμα και σε γάμο και έτσι κάποιες γυναίκες έχουν ξεφύγει από την πορνεία. Μία άλλη θετική επίδραση είναι πως οι γυναίκες αυτές είναι περισσότερο ευαισθητοποιημένες σε θέματα υγείας και έτσι προσέχουν περισσότερο τον εαυτό τους εξαιτίας της φύσης της δουλειάς τους. Αυτές οι γυναίκες θα πρέπει να κάνουν συχνά ελέγχους υγείας και αν ανακαλυφθεί οποιοδήποτε πρόβλημα θα πρέπει να θεραπευτεί άμεσα.

Θέματα πολιτικής : Ποια είναι ακριβώς η θέση της Κυβέρνησης της Κένυας ;

“Αυτό το νέο είδος σκλαβιάς είναι το αποτέλεσμα μίας απαθούς πολιτικής, της οικονομικής απληστίας των τοπικών προνομιούχων τάξεων, της φτώχειας συγκεκριμένων χωρών και του αγώνα για επιβίωση κάποιου μέρους του συνολικού πληθυσμού ” (Ο Μόνιμος Παρατηρητής του Βατικανού στον Διεθνή Οργανισμό Τουρισμού Απρίλιος 2003).

Υπάρχει τμήμα το οποίο ερευνά και συζητά θέματα πολιτικής τα οποία σχετίζονται με τον σεξουαλικό τουρισμό στην χώρα, και βοηθάει της προσπάθειες της κυβέρνησης της Κένυας να ελέγξει αυτό το οποίο αποκαλούν “σαφάρι του σεξ”.

Η νομική άποψη σχετικά με την πορνεία έχει εκφραστεί σε διάφορα επίπεδα. Σε διεθνή επίπεδο , ποικίλες πολιτικές έχουν διατυπωθεί και υιοθετηθεί , όπως για παράδειγμα η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταστολή της εμπορίας ανθρώπων και της εκμετάλλευσης της πορνείας από τρίτα άτομα το 1949. Μεταγενέστερα τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών , συμπεριλαμβανομένης και της Κένυας , αναμένονται να υιοθετήσουν νομικά μέτρα με σκοπό να αποποινικοποιήσουν την πορνεία και να την περιορίσουν. Εντούτοις, τα στοιχεία δείχνουν πως τέτοια μέτρα έχουν φέρει πολύ μικρές αλλαγές καθόσον η καταστολή της άσκησης της πορνείας και της διακίνησης εμπορίας γυναικών και παιδιών θεωρείται ακόμα ανησυχητική.

Αυτό είναι αποτέλεσμα του επιπέδου της φτώχειας σε συγκεκριμένα έθνη σύμφωνα με αυτά τα οποία εξέφρασε ο εκπρόσωπος του Βατικανού

στον Διεθνή Οργανισμό Τουρισμού. Κατά τη δική μου γνώμη οι κυβερνήσεις φτωχότερων χωρών όπως για παράδειγμα της Κένυας δεν είναι αναμενόμενο πως θα μπορέσουν να διαχειριστούν το θέμα της σεξουαλικής βιομηχανίας κυρίως διότι η βιομηχανία αυτή βοηθάει στην εισαγωγή του τόσου αναγκαίου ξένου συναλλάγματος στη χώρα. Το καλύτερο που έχουν να κάνουν τέτοιες χώρες είναι να θεσπίσουν νόμους έτσι ώστε να φαίνεται πως τους ενδιαφέρει και ασχολούνται με το θέμα αυτό αλλά δεν θα κάνουν και για να επιβάλλουν τους κανονισμούς.

Ο νόμος ο οποίος ισχύει τώρα στη Κένυα όσον αφορά την πορνεία υπάρχει στο άρθρο 63 παράγραφος 153-156 στη νομοθεσία της Κένυας. Ο νόμος συγκεκριμένα αναφέρει :

.153 (1) “(α) κάθε άτομο το οποίο εν γνώσει του ζει ολικά ή εν μέρει από εισοδήματα από την πορνεία ή (β) έχει μετατρέψει κάποιο δημόσιο χώρο δια της βίας σε χώρο όπου πραγματοποιούνται ανήθικες πράξεις θεωρείται ένοχη για διάπραξη πλημμελήματος”

.153 (2) απαγορεύεται οποιοσδήποτε άντρας να ζει με μία πόρνη ή να την ελέγχει ή να την βοηθάει να ακολουθήσει την πορνεία με σκοπό να ζει ο ίδιος από τα δικά της έσοδα από το επάγγελμα αυτό.

.154 “κάθε γυναίκα η οποία ζει ολικά ή εν μέρει από έσοδα προερχόμενα από την πορνεία ή τα οποία έχει κερδίσει αποδεδειγμένα με τον τρόπο αυτό ή με σκοπό να κερδίζει χρήματα ασκώντας έλεγχο ή επηρεάζει ή κατευθύνει άλλες γυναίκες προς την πορνεία με τρόπο τέτοιο ώστε να παρουσιάζεται ως αυτουργός ή συνεργός ή φέρεται η ίδια να εμπλέκεται σε θέματα πορνείας με άλλα άτομα ή γενικά, θεωρείται ένοχη για διάπραξη πλημμελήματος”

.156 απαγορεύεται οποιοσδήποτε άνθρωπος να είναι ιδιοκτήτης, να διαχειρίζεται ή να είναι μισθωτός σε εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται σαν οίκοι ανοχής.

Παρόλα αυτά αυτός ο νόμος δεν καθιστά την πορνεία παράνομη αλλά μόνο το να ζεις από έσοδα προερχόμενα από την πορνεία παράνομο. Συνεπώς μόνο η μαστροπεία και η ιδιοκτησία, η διαχείριση ή κατοχή οίκου ανοχής θεωρούνται παράνομα. Είναι σημαντικό επίσης να

σημειωθεί πως μόνο οι γυναίκες που εκδίδονται έχουν κατά καιρούς υποφέρει από τον νόμο αυτό και ποτέ οι άντρες (που εκδίδονται) ή οι ιδιοκτήτες των οίκων ανοχής που είναι κατά κύριο λόγο επιφανείς άνθρωποι οι οποίοι μπορούν πολύ εύκολα να αποφύγουν με την βοήθεια των χρημάτων τους την εμπλοκή τους σε τέτοιου είδους νομικές υποθέσεις.

Ο σεξουαλικός τουρισμός στην Κένυα έχει σχεδόν επίσημη αναγνώριση. Για παράδειγμα, το δημοτικό συμβούλιο της Μομπάσα βγάζει κάρτες σε νεαρές κοπέλες για να εργάζονται σε μπαρ αλλά τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και η κυβέρνηση έχουν αμελήσει να φέρουν στο φως το γεγονός αυτό παρόλο που είναι ενήμεροι για αυτό. (Migot – Adhola et al. 1982 και Sindiga 1999).

Συζητήσεις

Ο σεξουαλικός τουρισμός έχει αναπτυχθεί και γίνεται όλο και περισσότερο περίπλοκο παγκόσμιο φαινόμενο. Μπορούμε εύκολα να αναρωτηθούμε γιατί παρά τους κινδύνους υγείας και τα υπόλοιπα προβλήματα τα οποία σχετίζονται με αυτό το εμπόριο οι τουρίστες και οι εκδιδόμενες νεαρές γυναίκες συνεχίζουν να εμπλέκονται στον σεξουαλικό τουρισμό.

Η ποινικοποίηση μπορεί να τιμωρήσει τις πόρνες, αλλά δεν θα τις κάνει και απαραίτητα να σταματήσουν το επάγγελμα αυτό, ειδικά εάν δεν έχουν εναλλακτικές βιώσιμες λύσεις. Μία τέτοια απαγόρευση θα οδηγούσε στο να πραγματοποιούνται οι πράξεις αυτές στα κρυφά. Σε κάθε περίπτωση η γυναίκες οι οποίες χρήζουν προστασίας θα γίνουν πιο περιθωριοποιημένες. Θα πρέπει ο σεξουαλικός τουρισμός να κηρυχθεί παράνομος, οι εκδιδόμενες γυναίκες να αποθαρρύνονται σε θέματα σεξουαλικής εκπαίδευσης και υπηρεσιών υγείας; Αυτό απλά θα βοηθήσει στην επιδείνωση των κινδύνων της υγείας και σε σχέση με αυτές αλλά και σε σχέση με τον υπόλοιπο πληθυσμό.

Η ποινικοποίηση επίσης έχει γίνει πολύ επιλεκτικά διότι ο νόμος και η επιβολή του κυρίως επηρεάζει τις γυναίκες, ενώ οι πελάτες, οι "προστάτες" και οι ιδιοκτήτες οίκων ανοχής έχουν παραμείνει σχεδόν

ανέγγιχτοι. Αυτό φαίνεται και στο πρόγραμμα "οι μεταδοτικές ασθένειες και η επίδραση τους στη Βρετανία" (1864) που καθιερώθηκε σαν μια κατάσταση υποχρεωτικού ελέγχου και εξετάσεων των γεννητικών οργάνων περιοδικά στις γυναίκες που φέρονται να ασκούν το επάγγελμα της πόρνης. Η Butler, μια φεμινίστρια η οποία ηγήθηκε του αγώνα κατά της δράσης αυτής ισχυρίστηκε πως αυτή είναι μία διαδικασία που σκοπός της είναι να υπόκεινται οι γυναίκες στον έλεγχο των αντρών. Τεκμηρίωσε το πικρό παράπονο μίας γυναίκας η οποία είχε συλληφθεί από την αστυνομία.

"... είναι άντρες, άντρες, μόνο άντρες από τον πρώτο άνθρωπο που συναντάς μέχρι και τον τελευταίο. Για να ευχαριστήσω έναν άντρα, έκανα το λάθος στην αρχή, και μετά με πήγαιναν από τον έναν άντρα στον άλλο. Οι αστυνομικοί (μόνο άντρες) απλώνανε τα χέρια τους επάνω στο κορμί μας. Από άντρες εξεταστήκαμε, μεταχειριστήκαμε και θεραπευτήκαμε. .. στο νοσοκομείο ξανά μαζί με έναν άντρα προσευχόμεσταν και μας διάβαζε την Βίβλο. Μας χρησιμοποιούν οι άντρες μετά μας δικάζουν και δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από τα χέρια τους μέχρι να πεθάνουμε!" η Butler λέει: "και καθώς μιλούσε σκεφτόμουν... και ήταν ένα κοινοβούλιο απαρτιζόμενο μόνο από άντρες οι οποίοι δημιούργησαν τον νόμο ο οποίος θεωρεί τις δικές σας πράξεις άνομες. Μόνο άντρες εκπροσωπείουν τώρα και αυτή την επιτροπή και μόνο άντρες απαρτίζουν τέτοιου είδους επιτροπές. Όταν άντρες από όλες τις κοινωνικές τάξεις συγκεντρώνονται όλοι παρέα, αποφασίζουν για θέματα που αφορούν μόνο γυναίκες και υψώνουν ένα μεγάλο τείχος απέναντι στις γυναίκες είναι ώρα οι γυναίκες να υψώσουν το ανάστημά τους και διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους όχι όνο για αυτές αλλά και για τις υπόλοιπες γυναίκες και για να έχουν όλες ένα καλύτερο μέλλον."

Ότι συνέβαινε στην Βρετανία το 1860 δεν διαφέρει και πολύ σε σχέση με αυτό το οποίο συμβαίνει σήμερα στην Κένυα. Για παράδειγμα, από τα 222 μέλη του κοινοβουλίου μόνο 17 είναι γυναίκες και πρακτικά η ίδια κατάσταση επικρατεί και στα περισσότερα επαγγέλματα όπου οι άντρες δικαστές, αστυνομικοί, γιατροί, θρησκευτικοί ηγέτες απαρτίζουν το 70-100 % των θέσεων. Η ποινικοποίηση λοιπόν της πορνείας θα βλάψει μόνο τις γυναίκες

Η καλύτερη εναλλακτική θα ήταν να έχουν οι γυναίκες το δικαίωμα να εμπλέκονται στην πορνεία εφόσον αυτό αποτελεί δική τους επιλογή και

δεν αναγκάζονται από κανέναν άλλο. Από την στιγμή όμως που η σεξουαλική εκμετάλλευση ανηλίκων αποτελεί μεγάλο μέρος εσόδων που προέρχονται από τον σεξουαλικό τουρισμό είναι σημαντικό να ενταχθούν διατάξεις για εξωεδαφική εφαρμογή των νόμων, έτσι ώστε οι δράστες από άλλες χώρες να μπορούν να προσαχθούν στη δικαιοσύνη για τις εγκληματικές τους πράξεις ακόμα και όταν θα βρίσκονται σε άλλες χώρες. Αυτό θα ισχύει επίσης και σε θέματα εμπορίας γυναικών και ανηλίκων καθώς αυτό πραγματοποιείται παρά την θέληση του εκάστοτε θύματος. Οι νόμοι σχετικά με την μετανάστευση θα πρέπει επίσης να αξιολογηθούν για να αποφευχθούν τέτοιες καταστάσεις και δράσεις.

Η νομιμοποίηση της πορνείας ίσως να έχει πιο ευεργετικές συνέπειες για τις γυναίκες αφού θα έχουν καλύτερες συνθήκες εργασίας και επίσης θα κερδίζουν περισσότερα χρήματα αφού δεν θα χρειάζεται να μοιράζονται τα κέρδη τους με τους "προστάτες" τους. Ωστόσο σε μία τόσο "θρησκευόμενη" κοινωνία όπως αυτή της Κένυας και λαμβάνοντας υπόψη πως περίπου το 90% του κοινοβουλίου είναι άντρες καταλαβαίνουμε πως ένας τέτοιος νόμος ποτέ δεν πρόκειται να γίνει πραγματικότητα. Έτσι φαίνεται πως ο σεξουαλικός τουρισμός στην Κένυα θα παραμείνει στη μορφή που είναι είτε ποινικοποιηθεί είτε όχι διότι με τον τρόπο αυτό στηρίζεται αυτού του είδους το εμπόριο και εξασφαλίζονται αρκετά κέρδη.

Συμπεράσματα

Από τη στιγμή που δεν μπορούμε να αρνηθούμε την ύπαρξη του σεξουαλικού τουρισμού στην Κένυα είναι μεγάλη ανάγκη να πραγματοποιηθεί συστηματική έρευνα για να απαντηθούν συγκεκριμένες θεμελιώδεις ερωτήσεις όπως : Πόσο μεγάλη είναι η βιομηχανία του τουρισμού στην Κένυα; Πόσες γυναίκες και πόσοι τουρίστες εμπλέκονται; Είναι η μορφή αυτή μοναδική στην Κένυα ή υπάρχουν ομοιότητες με την μορφή σεξουαλικού τουρισμού που λαμβάνει χώρα στις περιοχές της Νοτιοανατολικής Ασίας; Σε ποιο βαθμό η Αφρικανική κουλτούρα και τα Αφρικανικά πιστεύω ελέγχουν τον σεξουαλικό τουρισμό; Ποια είναι η ακριβής τοποθέτηση της κυβέρνησης επάνω στο θέμα αυτό; Ποια απτά, αξιόπιστα και βιώσιμα προγράμματα θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν έτσι ώστε να αποκατασταθούν και να επανενταχθούν στην κοινωνία οι γυναίκες που έχουν ασχοληθεί με την πορνεία;

3.5.4 Η σεξουαλική συμπεριφορά των νέων στο Ηνωμένο Βασίλειο

Παρά την σπουδαία αγγλική πολιτική ανάπτυξης σε θέματα σχετικά με την σεξουαλική υγεία, ελάχιστη προσοχή έχει δοθεί στη σεξουαλική συμπεριφορά των ανθρώπων όταν βρίσκονται έξω από τα σύνορα του Ηνωμένου Βασιλείου, παρόλο που το σύνολο των νεαρών τουριστών (ηλικίες μεταξύ 16-34 ετών) που ταξιδεύουν στο εξωτερικό ολόκληρο τον χρόνο ξεπερνάει τα 17 εκατομμύρια. Πολλοί από αυτούς επιλέγουν προορισμούς γνωστούς διεθνώς για τη νυχτερινή τους ζωή και με τον τρόπο αυτό η φήμη τέτοιων προορισμών συνεχώς αυξάνεται. Στο Ηνωμένο Βασίλειο αλλά και οπουδήποτε αλλού η Ίμπιζα συνεχίζει να τραβάει το ενδιαφέρον των νέων ανθρώπων για τέτοιου είδους διακοπές. Παρόλα αυτά οι δημόσιες και επαγγελματικές εντυπώσεις της συμπεριφοράς στο νησί (καθώς και σε άλλους παρόμοιους διεθνής προορισμούς) συχνά βασίζονται σε στιγμιότυπα, τα σημαντικότερα από τα οποία και πιο χαρακτηριστικά έχουν διαδοθεί από την τηλεόραση ή άλλα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Χρησιμοποιώντας ένα δείγμα περίπου 1500 ατόμων που έχουν επισκεφθεί το νησί έχουμε ξεκινήσει να προσδιορίζουμε τους ακριβείς κινδύνους της σεξουαλικής υγείας που παρουσιάζονται εξαιτίας της αύξησης του μοντέλου τουρισμού ο οποίος προωθείται μέσω χορού και μουσικής. Αναπόφευκτα η μεθοδολογία βασίστηκε στην ακρίβεια των οικειοθελώς προσφερόμενων προσωπικών πληροφοριών και τα στοιχεία που εμφανίζονται είναι ευρέως αντιπροσωπευτικά του δείγματος που χρησιμοποιήθηκε. Τα αποτελέσματα που προήλθαν από το ανώνυμο δείγμα είναι κατά προσέγγιση το 90% αυτών που προσεγγίσαμε και δέχτηκαν να συμμετέχουν στην έρευνα η οποία πραγματοποιήθηκε με ερωτηματολόγια. Αν και δεν απάντησαν όλοι οι συμμετέχοντες σε όλες τις ερωτήσεις σχεδόν πάνω από το 85% απάντησε σε όλες. Επιπλέον από έρευνες που έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι το 2002 σε διάφορες εθνικότητες αλλά και στα δύο φύλλα αλλά και σε ομοφυλόφιλους το δείγμα των δεδομένων που είχαμε ως αποτέλεσμα ήταν πολύ μικρό. Εντούτοις παρόλη την έλλειψη που υπάρχει σχετικά με στοιχεία γύρω από τον σεξουαλικό τουρισμό στα γνωστά τουριστικά θέρετρα η ανάλυση αυτή αντιπροσωπεύει το λιγότερο μία προκαταρκτική εισαγωγική εξερεύνηση των κινδύνων τέτοιας σεξουαλικής συμπεριφοράς σε τέτοιου είδους τουριστικούς προορισμούς.

Αν και για τους περισσότερους ο σκοπός του ταξιδιού τους στην Ίμπιζα δεν ήταν η ερωτική συνεύρεση, η πλειοψηφία το έκανε κατά την διάρκεια των διακοπών τους. Δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός πως τα ζευγάρια που επισπεύτηκαν το μέρος είναι πιο πιθανό να κάνουν σεξ. Ωστόσο, είναι επίσης σημαντικό το γεγονός πως τα περισσότερα ζευγάρια τις περισσότερες φορές δεν χρησιμοποίησαν προφυλακτικό κατά τη διάρκεια της σεξουαλικής τους συνεύρεσης. Τα άτομα που έχουν μακροχρόνιες σχέσεις θεωρούν πως έχουν λιγότερες πιθανότητες να νοσήσουν από σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες. Όμως το 9,4 % από τα άτομα αυτά είχαν πάνω από έναν ερωτικούς συντρόφους σε διάστημα 6 μηνών πριν επισκεφτούν την Ίμπιζα και το 6,2 % έκανε σεξ με τουλάχιστον ένα άτομα (εξαιρουμένου του συντρόφου του) κατά την διάρκεια των διακοπών στο μέρος αυτό. Στο Ηνωμένο Βασίλειο αλλά και στις άλλες χώρες χρειάζεται περισσότερη δουλειά έτσι ώστε να δημιουργηθούν μηνύματα σχετικά με την σεξουαλική υγεία στα νεαρά άτομα που βρίσκονται σε μόνιμη σχέση αλλά στην πραγματικότητα είναι σχετικά παροδική και καθόλου αποκλειστική.

Οι περισσότεροι επισκέφτηκαν την Ίμπιζα χωρίς σύντροφο και λιγότεροι από τους μισούς έκαναν σεξ κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στο νησί και χρησιμοποίησαν όλες τις φορές προφυλακτικό. Ωστόσο οι περισσότεροι από αυτούς που επισκέφτηκαν το νησί μόνοι έκαναν κατά μέσω όρο σεξ με περισσότερους από έναν συντρόφους. Όντως τις 10 μέρες που κράτησε η επίσκεψή τους στο νησί έκαναν σεξ με περισσότερα άτομα σε σχέση με πόσα είχαν κάνει τους τελευταίους 6 μήνες. Συχνά βασιζόμενοι σε αυτήν την τελευταία ομάδα, η εικόνα των νεαρών αυτών ατόμων στην Ίμπιζα μα φανερώνει ανέμελη σεξουαλική πράξη και επιείκεια με μικρή ή και καθόλου δημοσιότητα να δίνεται στην πλειοψηφία αυτών που δεν απόκτησαν καινούριο σεξουαλικό σύντροφο ή που χρησιμοποίησαν προφυλακτικό με συνέπεια όταν το έκαναν. Εντούτοις, η πίεση από τους φίλους τους μπορεί να επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό τη συμπεριφορά νεαρών ατόμων και συνεπώς, μεγαλύτερη προβολή θα πρέπει να έχουν πρωτοβουλίες σχετικά με θέματα υγείας και χρήση προφυλακτικού οι οποίες θα είναι ευρέως διαδεδομένες ακόμα και σε προορισμούς όπως η Ίμπιζα.

Η πραγματοποίηση της σεξουαλικής πράξης, η πραγματοποίηση της σεξουαλικής πράξης χωρίς προφυλακτικό και η πραγματοποίηση της

σεξουαλικής πράξης με περισσότερους από έναν σεξουαλικούς συντρόφους στο εξωτερικό, είναι όλα αυτά πολύ θετικά συσχετιζόμενα μεταξύ τους με το να έχει κάποιος πολλούς ερωτικούς συντρόφους και στο Ηνωμένο Βασίλειο. Έτσι οι νεαροί αυτοί είναι πολύ πιθανό να νοσήσουν από σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες στις διακοπές τους και έτσι μόλις επιστρέψουν στην χώρα τους και συνεχίσουν την ποικίλη σεξουαλική τους ζωή να το μεταδώσουν και σε άλλα άτομα. Αυτή η σχέση της σεξουαλικής ζωής στις διακοπές και της καθημερινής σεξουαλικής ζωής των ατόμων μας δείχνει πόσο σημαντικό είναι να παρθούν πρωτοβουλίες σχετικά με την προβολή της πραγματοποίησης της σεξουαλικής πράξης με προφύλαξη στις διακοπές καθώς επίσης τα αντισυλληπτικά και τα προφυλακτικά να είναι εύκολα διαθέσιμα σε τέτοιου είδους διεθνής προορισμούς.

Αν και σε προηγούμενες έρευνες έχουν εντοπιστεί σημαντικές συσχετίσεις ανάμεσα στην παράνομη χρήση ναρκωτικών και στην σεξουαλική συνεύρεση (στην Ίμπιζα) παρόλα αυτά δεν έχουν εντοπιστεί συσχετίσεις ανάμεσα στην παράνομη χρήση ναρκωτικών και στην σεξουαλική συνεύρεση χωρίς προφυλακτικό. Ωστόσο η χρήση χασίς βρίσκεται σε αυξημένα επίπεδα στα άτομα αυτά και συνδέεται άμεσα και με την πραγματοποίηση σεξουαλικής επαφής χωρίς προφυλακτικό αλλά και με παραπάνω από έναν συντρόφους (στην Ίμπιζα). Αυτό συνδέεται και με στοιχεία από την υπόλοιπη Ευρώπη όπου το κάπνισμα απαγορευμένων ουσιών φέρεται να είναι ο δημοφιλέστερος παράγοντας πραγματοποίησης ερωτικής πράξης χωρίς προφύλαξη σε σχέση με την λήψη ναρκωτικών για ψυχαγωγικούς λόγους ή τη χρήση αλκοόλ. Παρά την αιτιολογική σχέση είναι πολύ πιθανό να υπάρχει συσχέτιση ανάμεσα στο σεξ χωρίς προφύλαξη και στην εναλλαγή πολλαπλών ερωτικών συντρόφων και το τσιγάρο να αντικατοπτρίζει την προδιάθεση ρίσκου και τέτοιου είδους συμπεριφοράς μεταξύ ορισμένων ατόμων. Ανεξάρτητα από τη σχέση τους, ο σεξουαλικός κίνδυνος και άλλες επικίνδυνες συμπεριφορές όπως η χρήση ή το κάπνισμα ναρκωτικών ουσιών, είναι συγκριτικά σε αυξημένο επίπεδο σε άτομα που επισκέπτονται τέτοιου είδους τουριστικούς προορισμούς. Κατά συνέπεια, παρεμβάσεις σχετικά με θέματα υγείας σε διεθνής τουριστικούς προορισμούς αυτού του μοντέλου διακοπών ή σε άτομα που τους επισκέπτονται πολύ τακτικά, μας δίνουν την δυνατότητα να αντιμετωπίσουμε τους κινδύνους τους οποίους αντιμετωπίζουν τα νεαρά

άτομα σε ομάδες που έχουν πιο συχνή εμπειρία. Θα πρέπει οπωσδήποτε για την αντιμετώπιση τέτοιων επικινδύνων συμπεριφορών, να πραγματοποιηθούν παρεμβάσεις ανάπτυξης με ευαισθησία στις εξελισσόμενες σχέσεις μεταξύ της σεξουαλικής συμπεριφοράς, της χρήσης παράνομων ουσιών και της κατανάλωσης αλκοόλ και τσιγάρου.

Με βάση την έρευνα τελικά, το ένα πέμπτο των ανδρών του Ηνωμένου Βασιλείου συννευρέθηκαν ερωτικά με άτομα τα οποία δεν είχαν την ίδια καταγωγή με εκείνους κατά την διάρκεια των διακοπών τους στην Ίμπιζα. Τα άτομα αυτά ήταν λιγότερο πιθανό να κάνουν σεξ χωρίς προφυλάξεις. Παρά το γεγονός αυτό τα αποτελέσματα δείχνουν πως σε κάθε 1000 άτομα που επισκέπτονται το νησί (ηλικίας από 16-35 ετών) περίπου οι 85 θα κάνουν σεξ με άτομα τα οποία δεν κατάγονται από την χώρα τους και το ένα τρίτο θα κάνει σεξ χωρίς προφυλάξεις. Το γεγονός ότι κάθε χρόνο πάνω από 250000 κάτοικοι του Ηνωμένου Βασιλείου επισκέπτονται το νησί θεωρείται ένας πολύ σημαντικός παράγοντας για την αύξηση των σεξουαλικώς μεταδιδόμενων νοσημάτων μεταξύ των χωρών.

Όσο αυξάνονται τα ποσοστά των ανθρώπων που κάνουν διακοπές μακριά από το Ηνωμένο Βασίλειο τόσο θα πρέπει να υιοθετηθούν στρατηγικές οι οποίες θα έχουν σχέση με την πρόληψη και την υγεία διεθνώς. Στην Αγγλία, υπάρχει οργανισμός ο οποίος ονομάζεται PCTs (primary care trusts) και έχει ρητή ευθύνη για την υγεία του πληθυσμού της χώρας. Τέτοιου είδους οργανισμοί θα πρέπει να κάνουν έρευνες για την προφύλαξη της σεξουαλικής υγείας των κατοίκων όχι μόνο όταν βρίσκονται στην χώρα αλλά κυρίως όταν κάνουν διακοπές στο εξωτερικό. Ωστόσο το να μεταδώσεις το μήνυμα της "καλής σεξουαλικής υγείας" σε εκατομμύρια νέων ανθρώπων οι οποίοι ταξιδεύουν στο εξωτερικό προϋποθέτει συνεργασία με ταξιδιωτικούς πράκτορες, αεροπορικές εταιρίες και αεροδρόμια, διοργανωτές εκδηλώσεων, οργανισμούς προστασίας υγείας, ειδικούς σε θέματα σεξουαλικής υγείας και των υπηρεσιών υγείας στο εξωτερικό. Συνεπώς, η δράση σε τοπικό αλλά και διεθνές επίπεδο θα πρέπει να ενθαρρύνει τέτοιες συνεργασίες και να εξασφαλίσουν πολιτική σεξουαλικής υγείας η οποία να αντιμετωπίζει τις ανάγκες των νεαρών κατοίκων της Αγγλίας όταν κάνουν διακοπές στο εξωτερικό αλλά και των τουριστών όταν κάνουν διακοπές στην Αγγλία. Η έλλειψη τέτοιων μέτρων τα οποία

προστατεύουν τα νεαρά άτομα όταν βρίσκονται στο εξωτερικό ήδη έχουν αυξησει κατά πολύ τα ποσοστά των σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών αλλά και των ανεπιθύμητων εγκυμοσύνων στο Ηνωμένο Βασίλειο και όλο και θα συνεχίσουν να μεγαλώνουν τα ποσοστά αυτά εξαιτίας των διαφημιστικών εκστρατειών, της χρήσης ουσιών και της δυνατότητας που έχουν να κάνουν τέτοιου είδους τουρισμό.

Συμπεράσματα

Παρά τον αυξανόμενο αριθμό των νεαρών ανθρώπων που ταξιδεύουν κάθε χρόνο στο εξωτερικό για να γευτούν τη διεθνή νυχτερινή ζωή ελάχιστες παραμένουν οι πληροφορίες σχετικά με την σεξουαλική τους συμπεριφορά στις διακοπές. Από την έρευνα αυτή μάθαμε πως οι περισσότεροι δεν αποκτούν καινούριο σεξουαλικό σύντροφο κατά την διάρκεια των διακοπών και η πλειοψηφία αυτών που το κάνει χρησιμοποιούν πάντα προφυλάξεις. Ωστόσο ένα μικρό ποσοστό συνευρίσκεται σεξουαλικά με πολλούς και διαφορετικούς συντρόφους χωρίς χρήση προφυλακτικού. Τέτοια άτομα όμως ακόμα και στη χώρα τους έχουν πολλούς σεξουαλικούς συντρόφους και κάνουν ακριβώς το ίδιο. Συνεπώς, η συμπεριφορά τους μπορεί να θεωρηθεί σημαντικός παράγοντας κινδύνου σε θέματα υγείας και αφροδισιακών νοσημάτων σε εθνικό αλλά και διεθνή επίπεδο. Η λήψη λοιπόν μέτρων σχετικά με την σεξουαλική υγεία εκατομμυρίων νέων, οι οποίοι ταξιδεύουν στο εξωτερικό, αποτελεί επιτακτική ανάγκη και προϋποθέτει έρευνα από υπηρεσίες υγείας, πολιτικές ανάπτυξης σε τοπικό και εθνικό επίπεδο και συνεργασία με την βιομηχανία του τουρισμού αλλά και της νυχτερινής ζωής.

3.5.5 Θηλυκός σεξουαλικός τουρισμός

Μια ελκυστική γυναίκα απολαμβάνει το κοκτέιλ της κάτω από τη σκιά ενός φοίνικα. Η άμμος είναι κατάλευκη, η θάλασσα στο χρώμα της άκουα-μαρίνα. Ένας όμορφος νεαρός την προσεγγίζει και αρχίζει τις φιλοφρονήσεις: «είστε η ομορφότερη γυναίκα στην παραλία», λέει. Για πρώτη φορά, μετά από χρόνια, εκείνη πιστεύει πραγματικά είναι θελκτική... Αλλά αυτό το τρυφερό ρομάντζο απέχει πολύ από αυτό που είναι στην ουσία. Εκείνη, λευκή, γύρω στα 40. Εκείνος μελαμψός, μόλις 18 ετών και... στην ουσία, επί πληρωμή συνοδός...

Έλληνες «καμάκια», Λατίνοι εραστές, American gigolo, έγραψαν και γράφουν ερωτικές ιστορίες στην άμμο. Τι και αν πέρασαν τα χρόνια από τις χρυσές εκείνες δεκαετίες, που οι βορειοσκανδιναβές κατέβαιναν κατά ομάδες να ζήσουν το πάθος μέσα στην αγκαλιά Ελλήνων εραστών... Το trend συνεχίζει μέχρι τις μέρες μας, αλλάζοντας τόπους και φυλετικό προφίλ, πάντα όμως με κοινό παρονομαστή την αναζήτηση του πάθους και της σεξουαλικής απελευθέρωσης. Ψηλές, κοντές, ξανθές, μελαχρινές, μελαμψές ή λευκόσαρκες, οι γυναίκες - θήραμα αναζητούν τον κυνηγό που θα τις προσεγγίσει, με διαθέσεις... ερωτικές. Το διαδίκτυο πουλάει «ερωτικές αποδράσεις» για κάθε επιθυμία και προτίμηση, γνωρίζοντας ότι ο έρωτας ήταν ανέκαθεν κινητήρια δύναμη. Σήμερα, ο σεξουαλικός τουρισμός αποτελεί ένα ολοένα αυξανόμενο trend. Μόνο που στις μέρες μας, ο όρος δεν περιορίζεται σε πλούσιους μεσήλικες που απολαμβάνουν Mai Tai στα μπαρ της Μπανγκόκ και των Φιλιππίνων, αλλά και σε γυναίκες καριέρας και businesswomen που αποζητούν απόδραση από τα συνηθισμένα και βάζουν εκείνες τους κανόνες του ερωτικού παιχνιδιού. Οι γυναίκες που ταξιδεύουν για αναζήτηση σεξουαλικού συντρόφου είναι νέο trend. Ενώ λοιπόν, οι άνδρες στρέφονται προς την Ασία, κυρίως, οι γυναίκες κατευθύνονται προς Καραϊβική, Νότια Ευρώπη και Αφρική. Κοινοί προορισμοί θα μπορούσαν να θεωρηθούν η Ταϊλάνδη, η Δομινικανή Δημοκρατία και η Κούβα. Αρκετοί όροι υπάρχουν αντίστοιχα με τον όρο «καμάκι» που ίσχυε στην Ελλάδα, περιγράφοντας τους άνδρες που συνάπτουν σχέσεις με τουρίστριες. Όπως και να τους ονομάσουμε, όμως, galeboni («γλάρους», στην Κροατία), καρχαρίες (Costa Rica), rent-a-rasta και Foreign Service (Καραϊβική), Kuta Cowboys ή pemburu-bule («λευκοί κυνηγοί», Μπάλι), Marlboro men (Ιορδανία), bomsas ή bumsters (Γκάμπια), sanky pankies (Δομινικανή Δημοκρατία), «gringa hunter» (κυνηγοί λευκών, Εκουαδόρ) και «brichero» στο Περού, στην τελική όλοι πουλούν το ίδιο προϊόν σε διαφορετικές τιμές...

Η ιστορία

Πόσο παλιό είναι όμως το trend του θηλυκού σεξουαλικού τουρισμού; Ο γυναικείος τουρισμός για σεξ ξεκίνησε το 1840 στη Ρώμη, μαζί με το πρώτο κίνημα φεμινισμού και την ενθάρρυνση για ανεξαρτησία και ταξίδια. Πριν από αυτό, υπήρχαν μεμονωμένες περιπτώσεις γυναικών που επισκέπτονταν τη Βόρειο Αμερική και την Τουρκία σε αναζήτηση ερωτικών συντρόφων. Μέχρι το 1960 ήταν δύσκολο να ταξιδεύει κανείς, έτσι μόνο εκείνες που «το έλεγε η καρδιά τους» αναχωρούσαν για άγρα σεξ. Αρκετές θηλυκές υπάρξεις από Αγγλία, Γαλλία, Τσεχοσλοβακία και ΗΠΑ τραβούσαν την προσοχή μαχαραγιάδων και ασιατών βασιλέων, παρά τον ορυμαγδό του Β' Π. Π. Τη δεκαετία του '60 έχουμε το δεύτερο

κύμα γυναικείου σεξουαλικού τουρισμού, και Ευρωπαίες και Γαλλο-Καναδέες άρχισαν να εξερευνούν την Καραϊβική (Μπαρμπάντος), Βορειοευρωπαϊές και Σκανδιναβές την Ελλάδα, την Ισπανία τη Γιουγκοσλαβία και την Γκάμπια καθώς και τη Λατινική Αμερική. Τη δεκαετία του '90 Ασιάτισσες από Ιαπωνία και Ταϊβάν άρχισαν αναζητήσεις ερωτικών παρτενέρ στο Μπάλι και την Ταϊλάνδη. Σήμερα, οι γυναίκες ταξιδεύουν παντού όπου υπάρχουν παραλίες και άνεργοι ηλιοκαμένοι άντρες. Χώρες όπως η Τζαμάικα, η Γκάμπια, το Μεξικό, η Κούβα, η Δομινικανή Δημοκρατία, το Μαρόκο και η Τουρκία είναι οι πλέον προτιμητέες. Όπως και οι άνδρες, στις μέρες μας οι γυναίκες αγαπούν να ταξιδεύουν για σεξ, αλλά δεν πηγαίνουν ευθέως σε έναν άνδρα να ζητήσουν one night stand, δε θα τις δείτε σε sex shows ή μπαρ με θαμώνες που δε θα έλεγαν «όχι» σε περιστασιακό σεξ με μια όμορφη τουρίστρια. Όλα γίνονται με περισσότερη διακριτικότητα, αλλά με το ίδιο ζητούμενο. Δώρα, ρούχα, φαγητό, είναι ένας πιο «κομψός» τρόπος πληρωμής του συνοδού, αλλά υπάρχουν και συνοδοί που χρεώνουν από \$50 μέχρι και \$200 για μια βραδιά.

Συμπεράσματα

Ποιος είναι ο λόγος της αύξησης του φαινομένου τις τελευταίες δεκαετίες; **Λειψανδρία;** Ίσως το γεγονός ότι αυτές οι γυναίκες στον τόπο τους πρέπει σε καθημερινή βάση να ανταγωνίζονται τους άνδρες, σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής. Στο σχολείο, τη δουλειά, το γάμο τους. Ο επονομαζόμενος «πόλεμος των φύλων» αλλά και η δυσκολία για νέες γνωριμίες, αναγκάζει πολλές γυναίκες καριέρας να κλείνονται στον εαυτό τους και να μένουν για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς σύντροφο. Απελευθερώνονται και αναζητούν το σεξ σε άλλες χώρες. Άλλος λόγος για «διακοπές έρωτα» είναι η **ανωνυμία**. Οι άνδρες που συνάπτουν σχέσεις μαζί τους δεν τις γνωρίζουν στην καθημερινότητά τους και έτσι αισθάνονται ελεύθερες. Δεν υπάρχουν παρατηρητές που ενδεχομένως θα τους κολλούσαν την ταμπέλα της «εύκολης», έχουν την ελευθερία να πειραματιστούν και να μείνουν μακριά από ταμπού και προλήψεις. Πολλές προέρχονται και από κάποιο χωρισμό ή διαζύγιο και έτσι η ποικιλία αλλά και η ευκαιρία νέων γνωριμιών χωρίς περαιτέρω απαιτήσεις είναι **αντίδοτο στον πόνο του χωρισμού**. Οι sankies είναι οι ζιγκολό της Δομινικανής Δημοκρατίας, από φτωχές οικογένειες και συχνά χαμηλού μορφωτικού επιπέδου. Είναι όμως αρκετά έξυπνοι, για να γνωρίζουν πώς να ικανοποιούν τις γυναίκες και να καλύπτουν τις ανασφάλειές τους.

Στο εξωτικό θέρετρο του Νεγκρίλ, στην Τζαμάικα, μυώδεις rasta men είναι ετοιμοπόλεμοι, έχοντας να αντιμετωπίσουν και να ικανοποιήσουν ορδές γυναικών, κυρίως από τον Καναδά, που αναζητούν σεξουαλική απελευθέρωση κάθε χειμώνα. Ταυτόχρονα, θα έχουν κερδίσει αρκετά δωρεάν γεύματα, δώρα και ρούχα, ως αποζημίωση για τη συντροφιά που προσφέρουν, μέχρι και \$100 για σεξ μιας βραδιάς. Η υπέροχη παραλία δεν προτιμάται πλέον τόσο για τον ήλιο και τη θάλασσα. Περίπου 80.000 γυναίκες ετησίως, από έφηβες μέχρι γιαγιάδες, συνωστίζονται σε τσάρτερ από τη Μ. Βρετανία για τις υπηρεσίες 200 ανδρών που είναι γνωστοί ως «rent a dreads», «rastitutes» (εκ του θηλυκού prostitutes = πόρνες) ή «Foreign Service» που έχουν κάνει το θέρετρο αυτό, αρχηγείο τους. Αυτό δε σημαίνει ότι όλοι οι άντρες που εργάζονται στα θέρετρα είναι ζιγκολό. Συνήθως είναι εκείνοι που εργάζονται ως ανιματέρ, μπάρμαν, σερβιτόροι, έχουν χαμηλό μισθό και ελπίζουν με αυτό τον τρόπο να κερδίσουν κάτι περισσότερο. Μπορεί ο ίδιος στην αρχή να πληρώσει κάποιο ποσό, όταν καλέσει τη γυναίκα έξω για ποτό, για να κερδίσει την εμπιστοσύνη της αλλά συχνά, οι ευαίσθητη γυναικεία ψυχή δεν το αναγνωρίζει και πολλές όταν επιστρέφουν στη χώρα τους συνεχίζουν την επαφή, έχοντας ερωτευθεί το νεαρό. Σύντομα, θα τους ζητήσουν χρήματα για την άρρωστη μητέρα ή για την οικογένεια, ή θα χρησιμοποιήσει άλλα κόλπα για να την πείσει ότι είναι τρελά ερωτευμένος μαζί της. Άλλοι έχουν στόχο τη visa για να φύγουν από τη χώρα. Έχοντας κερδίσει αυτό, διακόπτουν τη σχέση και ξεκινούν μια νέα ζωή. Κάτι τέτοιο μπορεί να συμβεί με πολλούς άνδρες από την τουριστική βιομηχανία, που πλάθουν ένα ειδύλλιο, κάνουν τις γυναίκες να τους ερωτευτούν, εκείνες επιστρέφουν ξανά και ξανά στον «τόπο του εγκλήματος» και το αποτέλεσμα είναι ακόμη μεγαλύτερος πόνος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η λύση στο πρόβλημα του σεξουαλικού τουρισμού είναι, ως εκ τούτου, όχι να νομιμοποιηθεί ή ποινικοποιηθεί αλλά να ερευνησουμε τις αιτίες και να εξετάσουμε το πρόβλημα σε βάθος. Αντί να διεξάγονται μάταια σεμινάρια και διασκέψεις, αυτά τα θύματα έχουν ανάγκη από πιο πρακτικές, βιώσιμες και απτές παρεμβάσεις. Εδώ χρειάζεται να διατυπωθεί ένας ενιαίος και διεθνής νόμος ο οποίος θα ρυθμίζει τον σεξουαλικό τουρισμό και την βιομηχανία του σεξ σε όλες τις χώρες και θα πρέπει να υποστηρίζεται από μία σειρά κοινωνικοοικονομικών πολιτικών και προγραμμάτων. Εφόσον η φτώχεια είναι ο κυριότερος λόγος που ωθεί τους ανθρώπους στο επάγγελμα αυτό, θα πρέπει με κάποιον τρόπο να "ενθαρρυνθούν" οικονομικά., να στραφούν σε δραστηριότητες που παράγουν εισόδημα και οι πιο νεαρές να συμβουλευτούν και να υποστηριχθούν ώστε να επιστρέψουν πίσω στο σχολείο. Μακροπρόθεσμα τα θύματα θα πρέπει να ενταχθούν σε προγράμματα όπου θα τους προσφέρεται φροντίδα, αγάπη, υπηρεσίες υγείας και νομικές υπηρεσίες καθώς επίσης και καθοδήγηση και συμβουλευτική αγωγή.

Όλα τα ενδιαφερόμενα μέλη του συνόλου αυτού συμπεριλαμβανομένων κυβερνήσεων, υπηρεσιών, μη κυβερνητικών οργανώσεων, ιδιωτικού τομέα, μέσω μαζικής ενημέρωσης και κοινωνιών θα πρέπει να αναμειχθούν ενεργά σε τέτοια προγράμματα. Τα προγράμματα του σεξουαλικού τουρισμού θα πρέπει συχνά να παρακολουθούνται κατά την διάρκεια των δραστηριοτήτων αλλά και έπειτα πολύ αυστηρά. Υπάρχει επίσης η ανάγκη να εκπαιδευτούν οι κοινωνίες έτσι ώστε να παρέχουν ίσες ευκαιρίες και στα δυο φύλλα. Η κυβερνήσεις θα πρέπει να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα παρά να προσποιούνται πως δεν υπάρχει σεξουαλικός τουρισμός στις χώρες τους. Ομάδες γυναικών από τις χώρες του Τρίτου Κόσμου θα πρέπει να έρχονται σε επαφή με γυναίκες των δυτικών χωρών και να τις ενημερώνουν σχετικά με το πώς μπορούν να προστατεύονται από τον σεξουαλικό τουρισμό και την σωματεμπορία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Bellis, M.A., Hughes, K., Thomson, R. and Bennett, A. (2004), 'Sexual behaviour of young people in international tourist resorts', *Sex Transm Infect*, 80, pp. 43-47.

Blaxter, L., Hughes, C. and Tight, M. (2001), *How to Research*, Oxford: Open University Press.

Enloe, C. (1989), *Bananas, Beaches & Bases*, London: Pandora.

Enloe, C. (2002), *Maneuvers: The international politics of militarising women's lives*, Los Angeles: University of California Press.

Herold, E., Garcia, R. and DeMoya, T. (2001), 'Female tourists and beach boys: Romance or Sex Tourism?', *Annals of Tourism Research*, 28(4), pp. 978-997.

Jeffreys, S. (2010), 'Sex tourism: do women do it too?', *Leisure Studies*, 22(3).

Kleiber, D. and Wilke, M. (1995), *Aids, Sex and Tourism*, Baden-Baden: Nomos.

Littlewood, I. (2003), *Sultry Climates: Travel and Sex*, Cambridge: Da Capo Press.

Mintel (2000), *The gay holiday market*, London: Mintel International Group.

Oppermann, M. (1998), *Sex Tourism and Prostitution: Aspects of Leisure, Recreation, and Work*, London: Cognizant.

Ryan, C. and Hall, C. (2001), *Sex Tourism: Marginal People and Liminalities*, London: Routledge.

World Tourism Organisation (1995), *WTO Statement on The Prevention Of Organized Sex Tourism*, Cairo): WTO.